<u>અસ્વીકરણ:</u> સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

<u>DISCLAIMER:</u> The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========

અક્ષારખા હબીબ મેમન વગેરે.

વી.

ગુજરાત રાજ્ય

(ક્રીમીનલ અપીલ નંબર ૨૮૨૮–૨૮૨૯ ઓફ ૨૦૨૩)

૦૮ ઓગસ્ટ ૨૦૨૪

[બી. આર. ગવઈ અને સંદીપ મહેતા, * ન્યાયમૂર્તી શ્રીઓ]

વિચારણા માટે મુદ્દો

એફ. આઈ. આર. (એક્ઝિબિટ–૭૯) અનુસાર આ ઘટનાના બે પ્રત્યક્ષદર્શીઓ હતા, પીડબ્લ્યુ–૧૨–પોલીસ કોન્સ્ટેબલ અને પીડબ્લ્યુ–૧૧–પ્રથમ માહિતી આપનાર જે મૃતકના પિતરાઈ ભાઈ હતા.આ ઘટનાના સાક્ષી હોવાનો દાવો કરતા પીડબ્લ્યુ–૧૨એ ગુનાના હથિયારો સાથે પોલીસ સ્ટેશનમાં જાણ કરી હતી, જોકે તેમણે આ ઘટનાની કોઈ ફરિયાદ નોંધાવી ન હતી.પીડબ્લ્યુ–૧૧ના મૌખિક નિવેદનના આધારે એફઆઈઆર નોંધવામાં આવી હતી.ઉપરોક્ત સાક્ષીઓની

જુબાની, જો વિશ્વાસપાત્ર અને વિશ્વસનીય હોય તો.પુરાવાઓમાં અસાતત્યતા અને ધ્યાનમાં રાખીને, શું આરોપી–અપીલકર્તાઓને #_Z 4 ૧૨૦ બી, દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦ હેઠળ સજા અને તેમની સજાને ન્યાયી ઠેરવવામાં આવી હતી.

હેડનોટ્સ

દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦–કલમ ૩૦૨ G[૧૨૦ બી સાથે વાંચી શકાય તેવી કલમ–આરોપી–અપીલકર્તાઓની સમવર્તી સજા–પુરાવાઓમાં વિવિધ વિસંગતતાઓ અને વિરોધાભાસ–આરોપી અપીલકર્તાઓનો દોષ જો શંકાની બહાર સાબિત થાય તોઃયોજાયો હતોઃના–પ્રથમ માહિતી આપનાર–પીડબ્લ્યુ–૧૧ ગુનાના સ્થળે હાજર ન હતો–પીડબ્લ્યુ–૧૨ના પુરાવા–એક સ્વતંત્ર સાક્ષી ગુનાના સ્થળે પીડબ્લ્યુ–૧૧ની હાજરીને શંકાસ્પદ બનાવે છે–પીડબ્લ્યુ–૧૧ની જુબાની, ફરિયાદી પક્ષનો સ્ટાર સાક્ષી આમ, ભરોસાપાત્ર અને વિશ્વસનીય નથી કારણ કે તે અસંખ્ય ભૌતિક તથ્યો અને સંજોગો દ્વારા ભૌતિક પાસાઓ પર વિરોધાભાસી હતી–પોલીસ કોન્સ્ટેબલ–પીડબ્લ્યુ–૧૨ની જુબાની પણ આરોપી–અપીલકર્તાને ગુના સાથે જોડવામાં ફરિયાદી પક્ષને મદદ કરતી નથી–તે અસંભવિત અને સંપૂર્ણપણે અસ્વીકાર્ય છે કે પોલીસ કોન્સ્ટેબલએ ઘટના જોઈ હતી અને ગુનો પણ લાવ્યો હતો. પોલીસ સ્ટેશનમાં હથિયારો અને તેમ છતાં તેમનું નિવેદન નોંધવામાં નહીં આવે અને હથિયારો રજૂ કરવાની હકીકત પોલીસ સ્ટેશનની દૈનિક ડાયરી (રોઝનામ f માં દાખલ કરવામાં નહીં આવે–દૈનિક ડાયરી રજૂ ન કરવી એ ફરિયાદી પક્ષ તરફથી એક ગંભીર ભૂલ છે–વધુમાં, તથ્યો પર, પીડબ્લ્યુ–૧૨ દ્વારા પ્રથમ વખત કટોકટીમાં આરોપીની ઓળખ અવિશ્વસનીય

અને અસ્વીકાર્ય છે–ઉપરાંત, પીડબ્લ્યુ–૧૧ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી ફરિયાદ (પ્રદર્શન પી–૭૯) ને કાળજીપૂર્વક અવલોકન કરવા પર, જે પછીથી એફ. આઈ. આર. તરીકે નોંધવામાં આવી હતી, તે સ્પષ્ટ છે કે રેકોર્ડિંગના કોઈ સમયનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો ન હતો. જે તારીખે અને સમયે ઉપરોક્ત એફ. આઈ. આર. સંબંધિત અદાલતમાં પહોંચી હતી તે તારીખ અને સમય અંગે કોઈ સમર્થન નહોતું–પીડબ્લ્યુ–૧૧ની જુબાની અનુસાર, પોલીસ સ્ટેશનમાં તેમના દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી વાસ્તવિક ફરિયાદને અટકાવી દેવામાં આવી હોવાનું જણાય છે અને એફ. આઈ. આર. એ તપાસ પછીનો દસ્તાવેજ હતો અને તે પછીના સમયે બનાવવામાં આવ્યો હોવાનું જણાય છે–વધુમાં, ન તો આરોપી દ્વારા કરવામાં આવેલા ખુલાસા નિવેદનો કાયદા અનુસાર સાબિત થયા હતા અને ન તો તે કોઈ શોધમાં પરિણમ્યું હતું જેને ગુનાહિત તરીકે સ્વીકારી શકાય કારણ કે જરૂરી કડી પુરાવા ક્યારેય ફરિયાદી પક્ષ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યા ન હતા જેથી તે સ્થાપિત કરી શકાય કે વાદગ્રસ્ત કરાયેલ વસ્તુઓ સ્વયં–સુરક્ષિત સ્થિતિમાં રહી હતી. વાદગ્રસ્તીની તારીખ એફ. એસ. એલ. સુધી પહોંચી ત્યાં સુધી–ફરિયાદી પક્ષ આરોપી અપીલકર્તાઓના અપરાધને શંકાની બહાર સ્થાપિત કરવા માટે સચોટ પુરાવા રજૂ કરવામાં નિષ્ફળ ગયો જેથી અપીલકર્તાઓને ગુના માટે જવાબદાર ઠેરવી શકાય–વિવાદિત ચુકાદાઓ રદ કરવામાં આવ્યા અને રદ કરવામાં આવ્યા–અપીલકર્તાઓને શંકાનો લાભ આપીને નિર્દોષ જાહેર કરવામાં આવ્યા. [પરિચ્છેદ ૧૯,૨૦,૨૨,૨૩,૨૫,૨૮,૩૧,૩૬–૩૮,૪૬,૪૮]

ક્રિમિનલ પ્રોસિજર કોડ, ૧૯૭૩–કલમ ૧૬૧,૧૬૨–પોલીસ કોન્સ્ટેબલ–

પીડબ્લ્યુ–૧૨ ગુનાના હથિયારો સાથે પોલીસ સ્ટેશનમાં નોંધાયેલી ઘટનાના સાક્ષી હોવાનો દાવો કરે છે, જો કે, તેણે ઘટનાનો કોઈ અહેવાલ/ફરિયાદ રજૂ કરી નથી–પીડબ્લ્યુ–૧૧ દ્વારા નોંધાયેલી ફરિયાદ–પ્રથમ માહિતી આપનાર જે મૃતકના પિતરાઈ ભાઈ હતા તે એફ. આઈ. આર. તરીકે નોંધવામાં આવી હતી–અનિવાર્યતાઃ

ઠરાવ્યુઃ પીડબ્લ્યુ–૧૨ દ્વારા વર્ણવવામાં આવેલી ઘટનાના પ્રથમ સંસ્કરણને એફ. આઈ. આર. તરીકે ગણવું જરૂરી રહેશે અને પીડબ્લ્યુ–૧૧ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી ફરિયાદને S,D !&! ની શ્રેણીમાં ફેરવવામાં આવશે. સી. આર. પી. સી. S,D ૧૬૧ નિ સાથે વંચતા, અને તેનાથી આગળ કંઈ નહીં–તેને એફ. આઈ. આર. તરીકે ગણી શકાય નહીં કારણ કે તેને S,D !&Z દ્વારા ફટકો પડશે. S,D ૧૬૨ સી. આર. પી. સી.–આમ, ફરિયાદી અદાલતમાંથી પ્રારંભિક સંસ્કરણને છુપાવવા માટે દોષિત છે અને તેથી, આ ગણતરી પર ફરિયાદી પક્ષ સામે પ્રતિકૂળ નિષ્કર્ષ કાઢવામાં આવે છે.[પરિચ્છેદ ૨૧]

પુરાવા અધિનિયમ , ૧૮૭૨–કલમ ૨૬,૨૧–પીડબ્લ્યુ–૨–તબીબી અધિકારી દ્વારા આરોપીઓના ઈજાના અહેવાલો તૈયાર કરતી વખતે નોંધાયેલા આરોપી–અપીલકર્તાઓની કબૂલાત–સ્વીકાર્યતાઃ

ઠરાવ્યુઃ કહેવાતા કબૂલાત પુરાવાઓમાં દેખીતી રીતે અસ્વીકાર્ય છે કારણ કે આરોપી વ્યક્તિઓને વર્તમાન કેસમાં ધરપકડ કરવામાં આવ્યા પછી પોલીસ અધિકારીઓ દ્વારા હોસ્પિટલમાં રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા–જેમ કે, પીડબ્લ્યુ–૨ દ્વારા આરોપીના ઈજાના અહેવાલોમાં કરવામાં આવેલી નોંધો સ્પષ્ટપણે કલમ

૨૬ દ્વારા CL8 SZX[P તેથી, આરોપીના ઉપરોક્ત સ્વીકારને કલમ ૨૧ હેઠળ સંબંધિત પુરાવાના ગુનાહિત ટુકડાઓ તરીકે સ્વીકારવામાં નહીં આવે.[પરિચ્છેદ ૪૧]

પુરાવા–જપ્ત પંચનામા, એફ. એસ. એલ. અહેવાલો–રિલાયન્સ–જ્યારે યોગ્ય ન હોય ત્યારે–જપ્ત પંચનામાએ નોંધ્યું છે કે આરોપીઓએ તેમના હથિયારો ફેંકી દીધા હતા અને ગુનાના સ્થળેથી ભાગી ગયા હતા અને તમામ હથિયારો પોલીસ કર્મચારીઓ દ્વારા પોલીસ સ્ટેશનમાં લાવવામાં આવ્યા હતા–નીચેની અદાલતો દ્વારા એફ. એસ. એલ. અહેવાલો પર IJ`JF; મૂકવામાં આવ્યું હતું કે ગુનાના શસ્ત્રો પર મળેલા બ્લડ ગ્રુપે આરોપીઓને ગુના માટે દોષિત ઠેરવ્યા હતા કારણ કે તે મૃતકના બ્લડ ગ્રુપ સાથે મેળ ખાય છે–ચોકસાઈઃયોજાયો હતોઃવિવિધ નબળાઈઓ હથિયારોની જપ્તીની પ્રક્રિયા પર જ શંકા પેદા કરે છે–જપ્ત પંચનામા (પ્રદર્શન–૩૮) પર પીડબ્લ્યુ–૧૨–પોલીસ કોન્સ્ટેબલની સહીઓ હોતી નથી, જેમણે સ્વીકાર્યું હતું કે ગુનાના સ્થળેથી શસ્ત્રો એકત્રિત કર્યા હતા અને તેમને પોલીસ સ્ટેશનમાં રજૂ કર્યા હતા–આમ, જપ્ત પંચનામા માટે કોઈ વિશ્વાસપાત્રતા આપી શકાતી નથી કારણ કે તે સાક્ષી દ્વારા પ્રમાણિત કરવામાં આવ્યું ન હતું કે જેણે ખરેખર પોલીસ સ્ટેશનમાં શસ્ત્રો રજૂ કર્યા હતા–ટ્રાયલ કોર્ટ તેમજ ઉચ્ચ અદાલતે એફએસએલ અહેવાલો (પ્રદર્શન ૧૧૧–૧૧૫) પર ભારે આધાર રાખ્યો હતો. જો કે, સાક્ષીઓ અને ગુના માટે અપીલકર્તાઓની દોષિતતા અંગે નિષ્કર્ષ કાઢવામાં, કહેવાતા સાક્ષીઓની જુબાની શંકાસ્પદ હોવાનું નકારી કાઢવામાં આવે છે–આમ, એ પણ ધારીને કે એફ. એસ. એલ. અહેવાલો તારણ કાઢે છે કે

આરોપીના કહેવા પર મળી આવેલા હથિયારો પર મળેલું લોહીનું જૂથ મૃતકના લોહીના જૂથ સાથે મેળ ખાય છે, અલગતામાં આ સંજોગો, આરોપીને ગુના સાથે જોડવા માટે પૂરતા ગણી શકાય નહીં–વધુમાં, આરોપી–અપીલકર્તા દ્વારા કરવામાં આવેલા ખુલાસાના નિવેદનોના પાસા પર IO–PW ૧૮નો પુરાવો જે વસૂલાત તરફ દોરી જાય છે તે બિનકાર્યક્ષમ અને અસ્વીકાર્ય છે. સાક્ષીએ ખુલાસાના નિવેદનો આપતી વખતે આરોપી–અપીલકર્તા દ્વારા બોલાયેલા શબ્દો વિશે વિસ્તૃત માહિતી આપી ન હતી.[પારસ ૪૨–૪૪]

પુરાવા અધિનિયમ , ૧૮૭૨–કલમ ૨૭–જ્યારે ગુનાનું દ્રશ્ય પોલીસને પહેલેથી જ જાણીતું હતું ત્યારે ઘટનાના સ્થળના સંદર્ભમાં અપ્રસ્તુત જાહેરાતઃ

ઠરાવ્યુઃ વર્તમાન કેસમાં, આરોપીના કહેવા પર ઘટના સ્થળની ઓળખ સંબંધિત સંજોગો અસ્વીકાર્ય હતા કારણ કે ગુનાનું સ્થળ પોલીસને પહેલેથી જ જાણીતું હતું અને ખુલાસા નિવેદનોના અનુસરણમાં કોઈ નવી હકીકત મળી ન હતી–આમ, ઘટના સ્થળ પોલીસને જાણીતું હોવાથી, આ ખુલાસો અપ્રસ્તુત હતો.[પરિચ્છેદ ૪૧,૪૫]

ભારતનું બંધારણ–અનુચ્છેદ ૧૩૬–નીચેની અદાલતો દ્વારા સમવર્તી તારણો–અનુચ્છેદ ૧૩૬ હેઠળ અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગઃ

ઠરાવ્યુઃ અનુચ્છેદ ૧૩૬ હેઠળ અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરતી વખતે આ અદાલત નીચેની અદાલતો દ્વારા નોંધાયેલા સહવર્તી તારણોમાં દખલ કરશે નહીં–જો કે, જ્યાં પુરાવાની યોગ્ય રીતે પ્રશંસા કરવામાં આવી નથી, ભૌતિક

પાસાઓને અવગણવામાં આવ્યા છે અને તારણો વિકૃત છે, તો આ અદાલત ચોક્કસપણે નીચેની અદાલતોના તારણોમાં હસ્તક્ષેપ કરશે.[પેરા ૪૭]

નીચેના કેસ લો દર્શાવેલ છે

એ. પી. વી. નું રાજ્યપુનતી રામુલુ અને અન્યો (૧૯૯૪) પૂરક ૧ એસ. સી. સી. ૫૯૦; બાબુ સાહેબગૌડા રુદ્રગૌદર અને અન્યો વિરુદ્ધ કર્ણાટક રાજ્ય [૨૦૨૪] ૫ એસ. સી. આર. ૧૭૪:(૨૦૨૪) ઓનલાઈન એસસી ૫૬૧; મુસ્તકીમ ઉર્ફે સિરાજુદ્દીન વિરુદ્ધ રાજસ્થાન રાજ્ય [૨૦૧૧] ૯ એસસીઆર ૧૦૧:(૨૦૧૧) ૧૧ એસ.સી.સી. ૭૨૪–પર આધાર રાખ્યો હતો.

ટોમાસો બ્રુનો અને એનર વિ.ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય [૨૦૧૫] ૧ એસસીઆર ૭૨૧: (૨૦૧૫) ૭ એસસીસી ૧૭૮; અમરિક સિંહ વિરુદ્ધ પંજાબ રાજ્ય [૨૦૨૨] ૭ એસસીઆર ૪૫૧:(૨૦૨૨) ૯ એસસીસી ૪૦૨; એનિમીરેડ્ડી વેંકટ રમણ અને ઓઆરએસ. વી.સરકારી વકીલ, આંધ્ર પ્રદેશ હાઈકોર્ટ [૨૦૦૮] ૩ એસસીઆર ૧૦૭૮:(૨૦૦૮) ૫ એસ. સી. સી. ૩૬૮–ઉલ્લેખિત.

કાયદાઓની યાદી

પુરાવા અધિનિયમ , ૧૮૭૨; દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦; દંડ પ્રક્રિયા સંહિતા, ૧૯૭૩; ભારતનું બંધારણ.

મુખ્ય શબ્દોની યાદી

પ્રત્યક્ષદર્શીઓ; કહેવાતા સાક્ષીઓ; અનુમાનિત સાક્ષીઓ; નીચેની અદાલતો દ્વારા સમવર્તી તારણો; સમવર્તી દોષિત ઠેરવણી; ગુનાના શસ્ત્રો; ગુનાના શસ્ત્રો; આરોપીની ઓળખ; પરીક્ષણ ઓળખ પરેડ; એફ. આઈ. આર. એ તપાસ

પછીનો દસ્તાવેજ હતો; આરોપી દ્વારા કરવામાં આવેલા ખુલાસા નિવેદનો સાબિત થયા ન હતા; આરોપીની કબૂલાત પુરાવાઓના ટુકડાઓને દોષિત ઠેરવતા નથી; આરોપીનો દોષ શંકાની બહાર સાબિત થયો ન હતો; પંચનામા, એફ. એસ. એલ. અહેવાલો જપ્ત કરો; આરોપીની કબૂલાત; પુરાવામાં પૂર્વ–ચહેરાના કબૂલાત અસ્વીકાર્ય; ખુલાસા નિવેદનોના અનુસરણમાં કોઈ નવી હકીકત મળી નથી. આરોપીના કહેવા પર ઘટના સ્થળની ઓળખ અસ્વીકાર્ય; ગુનાનું દ્રશ્ય પોલીસને પહેલેથી જ જાણીતું છે.

માંથી કેસ ઉદ્ભવ થાય છે

ક્રિમિનલ એપેલેટ જ્યુરિસડીક્શનઃ ફોજદારી અપીલ નંબર ૨૮૨૮–૨૮૨૯ ઓફ ૨૦૨૩.

ગુજરાત હાઈકોર્ટના અમદાવાદ ખાતેના ચુકાદા અને આદેશની તારીખ ૧૮.૦૨.૨૦૧૯ માંથી ક્રી. નં.૪૫૦ અને ૨૦૧૫ના ૫૬૩માં ૨૦૨૪ની ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૧૧૨ સાથે

પક્ષો તરફે ઉપસ્થિત

અરજદારો તરફે દિવ્યેશ પ્રતાપ સિંહ, સુશ્રી શિવાંગી સિંહ, અમિત સાંગવાન, ઋષિ મલ્હોત્રા, ઉત્કર્ષ સિંહ, પ્રવીણ ચતુર્વેદી, એડવોકેટ.

સામાવાળા તરફે શ્રીમતી દીપાનવિતા પ્રિયંકા, સુશ્રી સ્વાતિ ઘિલ્ડિયાલ, સુશ્રી દેવયાની ભટ્ટ, એડવોકેટ.

સુપ્રીમ કોર્ટનો ચુકાદો/આદેશ

<u>ચુકાદો</u>

મેહતા, ન્યાયમુર્તિ

૧. સાંભળ્યા.

૨. સદર ફોજદારી અપીલ અપીલકર્તાઓ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવી છે, અલ્લારખા હબીબ મેમન, અમીન @લાલો આરિફભાઈ મેમન અને મોહમ્મદફરુક @પલક સફીભાઈ મેમન, અમદાવાદ ખાતેની ગુજરાત હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચે ૨૦૧૫ ની ૯૪, ૨૦૧૫ની ૪૫૦ અને ૨૦૧૫ની ૫૬૩ની ફોજદારી અપીલને ફગાવી દેતા ૧૮મી ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૯ના સામાન્ય ચુકાદાને અમલમાં મૂકવા માટે, જે આરોપી અપીલકર્તાઓ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવી હતી અને ૧૩મી ઓક્ટોબર, ૨૦૧૪ના ચુકાદા અને આદેશને સમર્થન આપે છે, જે એડિશનલ સેશન્સ જજ,આણંદ ની કોર્ટ દ્વારા સેશન્સ કેસ નંબર ૮૪માં પસાર કરવામાં આવ્યો હતો. ૨૦૧૧ (ત્યારબાદ તેને 'ટ્રાયલ કોર્ટ' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે).ટ્રાયલ કોર્ટે અપીલકર્તાઓને ભારતીય દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦ (હવે પછી, 'આઇ. પી. સી.' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) ની કલમ #_Z ગુના માટે દોષી ઠેરવ્યા હતા અને તેમને આજીવન કેદની સજા અને ૩.૧, ૦૦૦/– GF 0LOF[<8 DF\ દરેકને ત્રણ મહિનાના સમયગાળા માટે સખત કેદની સજા ભોગવવી પડશે.તે જ સમયે, અપીલકર્તાઓને આઇ. પી. સી. ની કલમ ૩૨૩ હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે આરોપમાંથી મુક્ત કરવામાં આવ્યા હતા.

સંક્ષિપ્ત હકીકતોઃ–

૩. આરોપી અપીલકર્તાઓ ન્યૂ મેમન કોલોની, ભાલેજ રોડ, આ 6\N ના રહેવાસી છે.જ્યાં આરોપી મોહમ્મદફરુક @પલક રહેતો હતો તે રહેણાંક બ્લોકમાં

પાણીના પુરવઠાને લઈને કેટલીક સમસ્યાઓ હતી.૩જી મે, ૨૦૧૧ના રોજ આ સંબંધમાં એક બેઠક બોલાવવામાં આવી હતી, જેમાં આરોપી મોહમ્મદ ફારુક @પલક અને મોહમ્મદ સોહેલ વચ્ચે ઝઘડો થયો હતો.એવો આરોપ છે કે મોહમ્મદફરુક @પલકે મોહમ્મદ સોહેલ સામે અપશબ્દોનો ઉપયોગ કર્યો હતો અને અભદ્ર ભાષાનો ઉપયોગ કર્યો હતો, જેણે બદલામાં સોસાયટીના સભ્યોને જાણ કરી હતી કે તેમને સમાજમાં પાણી પૂરું પાડવાની ફરજમાંથી મુક્ત કરવામાં આવી શકે છે.સોસાયટીના સભ્યો દ્વારા મોહમ્મદ સોહેલ દ્વારા આપવામાં આવેલી માહિતીના સંદર્ભમાં એક બેઠક બોલાવવામાં આવી હતી, જેમાં મોહમ્મદ સોહેલે આરોપી મોહમ્મદફરુક @પલકનું અપમાન કર્યું હતું, જેણે આ કારણે મોહમ્મદ સોહેલ સામે દ્વેષ રાખવાનું શરૂ કર્યું હતું.પરિણામે, મોહમ્મદફરુક @પલકે આરોપી અમીન @લાલો આરિફભાઈ મેમન અને અલ્લારખા હબીબ મેમન સાથે કાવતરું ઘડ્યું અને મોહમ્મદ સોહેલને ખતમ કરવાની યોજના બનાવી.ફરિયાદી પક્ષ અનુસાર, ઉપરોક્ત કાવતરાને આગળ વધારવા માટે કાર્યવાહી કરતા, મોહમ્મદફરુક @પલકે ગુપ્તી, ખંજર વગેરે જેવા હથિયારો એકત્રિત કર્યા અને તેને તેના સ્કૂટરની ડિક્કીમાં છુપાવી દીધા.૪ મે, ૨૦૧૧ના રોજ લગભગ ૮ વાગ્યે:૦૦ સાંજે, મોહમ્મદ સોહેલ તેના પિતરાઇ ભાઇ મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પ્રથમ માહિતી આપનાર) સાથે ટુ વ્હીલર પર શાહ પેટ્રોલ પંપ તરફ આગળ વધ્યો હતો, જ્યાં તેઓએ વાહનમાં ઇંધણ ભરાવ્યું હતું, અને પછી બંને ભાલેજ ઓવરબ્રિજ તરફ વળાંક લઈને તેમના નિવાસસ્થાન તરફ આગળ વધ્યા હતા.રસ્તામાં આરોપી મોહમ્મદફરુક @પલકે તેમને મોહમ્મદ હુસૈનનો મોબાઇલ

નંબર પૂછવાના બહાને રોક્યા હતા.પરિસ્થિતિનો લાભ ઉઠાવતા આરોપી અપીલકર્તાઓએ મોહમ્મદ સોહેલ પર તીક્ષ્ણ હથિયારોથી અંધાધૂંધ હુમલો કર્યો હતો, જેના કારણે તેના માથા અને છાતી પર ઈજાઓ થઈ હતી.મોહમ્મદ આરિફ મેમને દરમિયાનગીરી કરવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો, જેના પર તેને મોહમ્મદફરુક @પલક દ્વારા દબાણ આપવામાં આવ્યું હતું અને તે નીચે પડી ગયો હતો.મોહમ્મદફરુક @પલકે એક મોટી છરી કાઢી અને તેની પીઠ પર તીક્ષ્ણ હથિયારથી પ્રહાર કર્યો. મોહમ્મદ સોહેલ.હંગામો સાંભળીને નજીકના લોકો ઘટના સ્થળે એકઠા થયા હતા, જેના કારણે આરોપી અપીલકર્તાઓ તેમના હથિયારો ઘટના સ્થળે મૂકીને ભાગી ગયા હતા.ગંભીર રીતે ઘાયલ થયેલા મોહમ્મદ સોહેલને હોસ્પિટલમાં ખસેડવામાં આવ્યો હતો, જ્યાં તેને મૃત જાહેર કરવામાં આવ્યો હતો. ૪. ઉપરોક્ત આરોપોને સમાવતા, મોહમ્મદ સોહેલ (મૃતક) ના પ્રથમ પિતરાઇ ભાઇ, પ્રથમ માહિતી આપનાર મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) એ ૪ મે, ૨૦૧૧ના રોજ ૨૦૧૧ની સીઆર નંબર ૧૪૧ હોવાની ફરિયાદ (પ્રદર્શન પી–૭૯) દાખલ કરી હતી, જે આનંદ ટાઉન પોલીસ સ્ટેશનમાં આઈપીસીની કલમ ૧૨૦બી સાથે વાંચીને આઈપીસીની કલમ ૩૦૨ અને ૩૨૩ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે એફ. આઇ. આર. તરીકે નોંધવામાં આવી હતી. આ કેસની તપાસ પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર (પીડબ્લ્યુ–૧૮) ધનંજયસિંહ સુરેન્દ્રસિંહ વાઘેલા (હવે પછી 'તપાસ અધિકારી' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) ને સોંપવામાં આવી હતી.

૫. પૂછપરછ પંચનામા (પ્રદર્શન પી–૨૫) તૈયાર કરવામાં આવ્યો હતો અને મોહમ્મદ સોહેલના મૃતદેહને પોસ્ટમોર્ટમ માટે મોકલવામાં આવ્યો હતો.ડૉ. સ્વપ્નિલ (પીડબ્લ્યુ–૧) એ મૃતક મોહમ્મદ સોહેલના આખા શરીર પર ૨૯ ઈજાઓની નોંધ લઈને શબપરીક્ષણ હાથ ધર્યું હતું.તેમણે પોસ્ટમોર્ટમ રિપોર્ટ (એક્ઝિબિટ પી–૧૨) બહાર પાડ્યો હતો જેમાં એવું મંતવ્ય રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું કે મોહમ્મદ સોહેલના મૃત્યુનું કારણ આખા શરીરમાં અનેક ઈજાઓને કારણે આઘાતને કારણે હતું. પ્રથમ માહિતી આપનાર–મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ની તબીબી અધિકારી ડૉ. અરવિંદભાઈ (પીડબ્લ્યુ–૨) દ્વારા તબીબી તપાસ કરવામાં આવી હતી, જેમણે તેમની તપાસ કર્યા પછી તબીબી પ્રમાણપત્ર (પ્રદર્શન પી–૧૭) બહાર પાડ્યું હતું.

૬. તપાસ અધિકારી (પીડબ્લ્યુ–૧૮) એ સામાન્ય તપાસ હાથ ધરી હતી અને ઘટના સ્થળની સ્થળ યોજના (પ્રદર્શન પી–૨૭) તૈયાર કરી હતી.આરોપી અપીલકર્તાઓની ઘટનાની તારીખથી લગભગ પાંચ દિવસ પછી ધરપકડ કરવામાં આવી હતી.આરોપી અપીલકર્તાઓ દ્વારા પહેરવામાં આવતા કપડાં પંચનામા (પ્રદર્શન પી–૪૦) દોરીને એકત્રિત કરવામાં આવ્યા હતા.તપાસ અધિકારીએ (પીડબ્લ્યુ–૧૮) તમામ આરોપી–અપીલકર્તાઓના કહેવા પર ગુનાના સ્થળનું પુનઃનિર્માણ કર્યું હતું અને પ્રદર્શન પંચનામા (પ્રદર્શન પી–૫૦) દોર્યા હતા.આરોપી મોહમ્મદફરુક @પલકના કહેવા પર એક મોટી છરીની અસરગ્રસ્ત વસૂલાત; મૃતકના લોહીથી રંગાયેલા કપડાં અને મળી આવેલા હથિયારોને રાસાયણિક વિશ્લેષણ માટે ફોરેન્સિક સાયન્સ લેબોરેટરી (ટૂંકમાં

'એફએસએલ') માં મોકલવામાં આવ્યા હતા.તપાસ અધિકારી (પીડબ્લ્યુ–૧૮) એ સેવા પ્રદાતા એટલે કે વોડાફોન પાસેથી કોલ વિગતવાર રેકોર્ડ પણ એકત્રિત કર્યા હતા.તપાસ પૂર્ણ થયા પછી, આરોપી અપીલકર્તાઓ સામે આઇ. પી. સી. ની કલમ ૩૨૩,૩૨ અને ૧૨૦ બી હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે આરોપ દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો.

૭. આઇ. પી. સી. ની કલમ ૩૦૭ હેઠળનો ગુનો સેશન્સ કોર્ટ દ્વારા સંપૂર્ણપણે સુનાવણીપાત્ર હોવાથી, કેસ કરવામાં આવ્યો હતો અને એડિશનલ સેશન્સ જજ, આનંદની કોર્ટમાં સુનાવણી માટે સોંપવામાં આવ્યો હતો, જ્યાં તે ૨૦૧૧ ના સેશન્સ કેસ નંબર ૮૪ તરીકે નોંધવામાં આવ્યો હતો.આરોપી અપીલકર્તાઓ સામે આઇ. પી. સી. ની કલમ ૩૨૩,૩૨ અને ૧૨૦ બી હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે આરોપો ઘડવામાં આવ્યા હતા. આરોપી–અપીલકર્તાઓએ દોષિત ન હોવાનો દાવો કર્યો અને સુનાવણીનો દાવો કર્યો.ફરિયાદી પક્ષે ૧૮ સાક્ષીઓની તપાસ કરી અને આરોપોને ઘરે લાવવા માટે ૧૩૧ દસ્તાવેજો રજૂ કર્યા.ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ પૂછપરછ કરવામાં આવી હતી (ત્યારબાદ તેને 'સીઆરપીસી' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) અને ફરિયાદી કેસમાં દેખાતા આરોપોનો સામનો કરવા પર, આરોપી અપીલકર્તાઓએ તેનો ઇનકાર કર્યો હતો અને સ્પષ્ટ વલણ અપનાવ્યું હતું કે તેમને આ કેસમાં ખોટી રીતે ફસાવવામાં આવ્યા હતા.જો કે, બચાવમાં કોઈ પુરાવા મળ્યા ન હતા.

૮. ફરિયાદી પક્ષ અને બચાવ પક્ષના વકીલ દ્વારા રજૂ કરાયેલી દલીલો સાંભળ્યા પછી અને રેકોર્ડ પર ઉપલબ્ધ પુરાવાઓની પ્રશંસા કર્યા પછી, ટ્રાયલ કોર્ટે ૧૩મી

ઓક્ટોબર, ૨૦૧૪ના ચુકાદા અને આદેશ દ્વારા આરોપી અપીલકર્તાઓને દોષિત ઠેરવ્યા અને ઉપર જણાવ્યા મુજબ સજા સંભળાવી.દોષિત ઠેરવવાના ચુકાદા અને સજાના આદેશને આરોપી અપીલકર્તાઓ દ્વારા ગુજરાત હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેંચ સમક્ષ અલગ ફોજદારી અપીલ દાખલ કરીને પડકારવામાં આવ્યો હતો, જે ૧૮ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૯ના રોજ એક સામાન્ય ચુકાદા દ્વારા નકારી કાઢવામાં આવ્યો હતો, જેને વિશેષ રજા દ્વારા અપીલની તાત્કાલિક બેચમાં પડકારવામાં આવ્યો છે.

૯. અપીલ સામાન્ય ચુકાદામાંથી ઉદ્ભવે છે, તેથી તેની સુનાવણી કરવામાં આવી હતી અને આ ચુકાદા દ્વારા નિર્ણય લેવામાં આવી રહ્યો છે.

આરોપી–અપીલકર્તાઓ વતી રજુઆતો–

૧૦. આરોપી અપીલકર્તાઓ વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે કોર્ટને અપીલ સ્વીકારવા, વાદગ્રસ્ત ચુકાદાઓને રદ કરવા અને આરોપી અપીલકર્તાઓને આરોપોમાંથી મુક્ત કરવા વિનંતી કરતી નીચેની રજુઆતોો રજૂ કરી હતીઃ–

૧૦.૧ ડેમિસ્ટાલકુમાર, પોલીસ કોન્સ્ટેબલ (પીડબ્લ્યુ–૧૨), જે આ ઘટનાનો નજરે જોનાર હોવાનું માનવામાં આવે છે, તે ૯ વાગ્યે ગુનાના સ્થળેથી એકત્રિત કરવામાં આવેલા બે હથિયારો સાથે પોલીસ સ્ટેશન પહોંચનાર પ્રથમ વ્યક્તિ હતો.૧૫ પીએમ.જો કે, આશ્ચર્યજનક રીતે, તેમનું નિવેદન ક્યાં તો નોંધવામાં આવ્યું ન હતું અથવા જો નોંધવામાં આવ્યું હતું, તો તે ક્યારેય પ્રકાશમાં આવ્યું ન હતું.પ્રથમ માહિતી આપનાર મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) દ્વારા ૧૧ વાગ્યે એસ. એન. ઘોરી, પોલીસ સબ–ઇન્સ્પેક્ટર (પીડબ્લ્યુ–૧૭) ને

આપવામાં આવેલા નિવેદનના આધારે ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) ના પ્રારંભિક સંસ્કરણ પર નોંધાયેલી એફ. આઇ. આર. (એક્ઝિબિટ પી–૭૯) ખૂબ જ પાછળથી દાખલ કરવામાં આવી હતી:૦૦ પીએમ.ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) ગુનામાં ઉપયોગમાં લેવાતા હથિયારો સાથે વહેલી તકે પોલીસ સ્ટેશન પહોંચ્યો હતો તે હકીકત ફરિયાદી પક્ષે સ્વીકારી છે અને પંચ સાક્ષી મોહમ્મદ હુસૈન (પીડબ્લ્યુ–૫) ના પુરાવાથી મજબૂત બને છે, જેમણે જણાવ્યું હતું કે તેમને પોલીસ દ્વારા જાણ કરવામાં આવી હતી કે ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) નામની વ્યક્તિએ ૯ વાગ્યે શસ્ત્રો રજૂ કર્યા હતા:૧૫ પીએમ.

૧૦.૨ ડિમિસ્ટલકુમારે (પીડબ્લ્યુ–૧૨) તેમની ક્રોસ–એક્ઝામિનેશનમાં સ્વીકાર્યું હતું કે પોલીસ સ્ટેશન પહોંચ્યા પછી, ઉચ્ચ અધિકારીઓ દ્વારા તેમની પાસેથી પૂછપરછ કરવામાં આવી હતી.ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) એક નજરે જોનાર સાક્ષી હોવાનું અનુમાન કરવામાં આવે છે જેણે ગુનામાં ઉપયોગમાં લેવાતા હથિયારો રજૂ કર્યા હતા અને વહેલી તકે પોલીસ સ્ટેશનમાં ઘટના વિશે પૂછપરછ પણ કરવામાં આવી હતી, તેમનું નિવેદન જે સંભવતઃ ઘટના વિશેની પ્રથમ વિગતવાર જાહેરાત હતી, તે એફ. આઇ. આર. નું સ્વરૂપ ધારણ કરશે. જો કે, તેમનું નિવેદન ક્યારેય રેકોર્ડ પર લાવવામાં આવ્યું ન હતું, જે ફરિયાદી પક્ષ દ્વારા ઇરાદાપૂર્વક છુપાવવા સમાન હતું.પોલીસ સ્ટેશનમાં થયેલી આ કાર્યવાહી ઓક્કસપણે પોલીસ સ્ટેશનમાં જાળવવામાં આવેલી દૈનિક ડાયરી (રોઝનામચા) માં નોંધવામાં આવી હશે.જો કે, કેસના આ મહત્વપૂર્ણ પાસાઓને ફરિયાદી પક્ષ દ્વારા ઇરાદાપૂર્વક અટકાવી દેવામાં આવ્યા છે, જે અદાલત સમક્ષ અનુરૂપ દૈનિક

ડાયરી એન્ટ્રી રજૂ કરવામાં નિષ્ફળ રહ્યા હતા, જે પ્રતિકૂળ નિષ્કર્ષ કાઢવાની બાંયધરી આપે છે.આ દલીલના સમર્થનમાં, વિદ્વાન વકીલે **ટોમાસો બ્રુનો અને એન્ર.**[1] કેસમાં આ અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદા પર આધાર રાખ્યો હતો.ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય૧.એવી વિનંતી કરવામાં આવી હતી કે ડિમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) ના નિવેદનને કાયદેસર રીતે પ્રથમ અને અગ્રણી માહિતી તરીકે ગણવું જરૂરી છે.

૧૦.૩ ડેમિસ્ટલકુમારે (પીડબ્લ્યુ–૧૨) ઘટનાની એફ. આઇ. આર. દાખલ ન કરવા બદલ આપેલું સ્પષ્ટીકરણ, જેમાં જણાવ્યું હતું કે અન્ય એક વ્યક્તિ ૯ વાગ્યે પોલીસ સ્ટેશનમાં પહેલેથી જ હાજર હતી:૧૫ ફરિયાદ આપવા માટે પી. એમ., એસ. એન. ઘોરી, પોલીસ સબ–ઇન્સ્પેક્ટર (પીડબ્લ્યુ–૧૭) ની જુબાની દ્વારા ખોટી સાબિત થાય છે, જેમણે શપથ પર જુબાની આપી હતી કે પ્રથમ માહિતી આપનાર, મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) નું નિવેદન તેમના દ્વારા કૃષ્ણા મેડિકલ હોસ્પિટલ, કરમસદ ખાતે ૧૧ વાગ્યે લેખિતમાં ઘટાડવામાં આવ્યું હતું:૦૦ પીએમ.

૧૦.૪ ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) નો પુરાવો પણ ઘટના સ્થળે પ્રથમ માહિતી આપનાર, મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ની હાજરી વિશે ગંભીર શંકા પેદા કરે છે, કારણ કે સાક્ષીએ તેના પુરાવામાં સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું હતું કે તેણે માત્ર ઘાયલોને જ જોયા હતા.

૧૦.૫ તે ડેમિસ્ટલકુમારે (પીડબ્લ્યુ–૧૨) દોઢ વર્ષથી વધુ સમય પછી પ્રથમ વખત કટોકટીમાં ત્રણ અપીલકર્તાઓની ઓળખ કરતી વખતે તેમના પુરાવામાં

1**(૨૦૧૫) ૧ એસ.સી.આર. ૭૨૧: ૭ એસસીસી ૧૭૮.**

મોટો સુધારો કર્યો હતો.સાક્ષીએ તેની ક્રોસ–એક્ઝામિનેશનમાં સ્વીકાર્યું હતું કે તેણે હુમલાખોરોની ઓળખ વિશે કલમ ૧૬૧ સીઆરપીસી હેઠળ નોંધાયેલા તેના નિવેદનમાં કોઈ વિગતો આપી નથી. કોઈપણ ટેસ્ટ આઇડેન્ટિફિકેશન પરેડ (ટી. આઇ. પી.) વિના ગોદીમાં ઓળખ એક નબળો અને અવિશ્વસનીય પુરાવો છે.આ રજુઆત ના સમર્થનમાં, વિદ્વાન વકીલે **અમરિક સિંહ વિરુદ્ધ પંજાબ રાજ્ય**[2] ના કેસમાં આ અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદા પર આધાર રાખ્યો હતો.

૧૦.૬ આનંદ ટાઉન પોલીસ સ્ટેશનમાં તૈનાત હેડ કોન્સ્ટેબલ (પીડબ્લ્યુ–૧૬) કે. એન. વાઘેલાએ તેમની ક્રોસ–એક્ઝામિનેશનમાં સ્વીકાર્યું હતું કે તેમણે આ ઘટના વિશે ટેલિફોનિક વર્ધી નોંધી હતી.જો કે, સાક્ષી ટેલિફોનિક વર્ધીના રેકોર્ડિંગનો ચોક્કસ સમય યાદ કરવાની સ્થિતિમાં ન હતો.સાક્ષીએ જણાવ્યું હતું કે ટેલિફોનિક વર્ધીમાં ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હતો કે મોહમ્મદ સોહેલ (મૃતક) પર તલવાર અને અન્ય તીક્ષ્ણ હથિયારોથી અંધાધૂંધ હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો.સાક્ષીએ તેની ક્રોસ–એક્ઝામિનેશનમાં સ્વીકાર્યું હતું કે, એફ. આઇ. આર. માં તલવારનો કોઈ ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો નથી. એવું પણ સ્વીકારવામાં આવ્યું હતું કે ટેલિફોનિક વર્ધીમાં ખંજર અને ગુપ્તિનો કોઈ ઉલ્લેખ નહોતો.એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે ટેલિફોનિક વર્ધીના રેકોર્ડિંગને લગતી દૈનિક ડેરી એન્ટ્રી પણ ફરિયાદી પક્ષ દ્વારા રેકોર્ડ પર રજૂ કરવામાં આવી ન હતી, જે મહત્વપૂર્ણ તથ્યોને છુપાવવા સમાન છે, જેમાં ફરિયાદી પક્ષ સામે પ્રતિકૂળ નિષ્કર્ષ કાઢવાની જરૂર છે.

2**(૨૦૨૨)૭ એસ.સી.આરઃ ૯ એસસીસી ૪૦૨.**

૧૦.૭ કે ૯ વાગ્યે પોલીસ સ્ટેશનમાં ગુનાખોરીની માહિતી મળી હતી:૧૫ પીએમ, ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) ના પુરાવા પરથી સ્પષ્ટ છે અને તેથી, પછીના સમયે એસ. એન. ઘોરી, પીએસઆઈ (પીડબ્લ્યુ–૧૭) દ્વારા નોંધાયેલ પ્રથમ માહિતી આપનાર (પીડબ્લ્યુ–૧૧) નું નિવેદન, કલમ ૧૬૧ સીઆરપીસી હેઠળ નિવેદન સમાન હશે અને પરિણામે, તેને કલમ ૧૬૨ સીઆરપીસી દ્વારા અસર થશે. આ દલીલના સમર્થનમાં, વિદ્વાન વકીલે **એનિમરિડ્ડી વેંકટ રમન્ના અને અન્ય વિરુદ્ધ સરકારી વકીલ, આંધ્ર પ્રદેશ હાઈકોર્ટ**[3] ના કેસમાં આ અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદા પર આધાર રાખ્યો હતો. (પીડબ્લ્યુ–૧૩)

૧૦.૮ આ ઘટનાના અન્ય અનુમાનિત સાક્ષી મુસ્તાક (પીડબ્લ્યુ–૧૩) એ જુબાની આપી હતી કે તે પણ ઘટના સ્થળે હાજર હતો અને તેણે આરોપી અપીલકર્તાઓને મૃતક પર હુમલો કરતા જોયા હતા.સાક્ષીએ શપથ લેતી વખતે તેની જુબાનીમાં ગંભીર સુધારો કર્યો હતો કારણ કે કલમ ૧૬૧ સીઆરપીસી હેઠળ તેના અગાઉના નિવેદનમાં તેણે સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું હતું કે કથિત ઘટના સમયે તે તેના ઘરે હતો અને તેને મૃતકના પિતા મોહમ્મદ ઈકબાલ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૪) નો મૃતક પર થયેલા હુમલા વિશે ફોન આવ્યો હતો.આમ, મુસ્તાક (પીડબ્લ્યુ–૧૩) એ ગુનાના સ્થળે હાજર થયા વિના સાક્ષીનો દરજ્જો ધારણ કરવાનો પ્રયાસ કરતી વખતે તેની જુબાનીમાં ખુલ્લેઆમ જૂઠું બોલ્યો હતો.આ સંબંધમાં તેમનો દાવો મોહમ્મદ ઈકબાલ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૪) ની જુબાની દ્વારા વધુ ખોટો સાબિત થાય છે, જેમણે શપથ પર જણાવ્યું હતું કે તેમણે જ મુસ્તાકને આ ઘટના વિશે જાણ કરી હતી.એવી દલીલ કરવામાં આવી

3**(૨૦૦૮) ૩ એસ.સી.આર. ૧૦૭૮: ૫ એસસીસી ૩૬૮**

હતી કે જો મુસ્તાક (પીડબ્લ્યુ–૧૩) ઘટના સ્થળે હાજર હોત, તો તે મૃતકના પિતા મોહમ્મદ ઈકબાલ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૪) ને ઘટના વિશે જાણ કરતો હોત અને બીજી રીતે નહીં.

૧૦.૯ ડેમિસ્ટાલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) અને કે. એન. વાઘેલા, હેડ કોન્સ્ટેબલ (પીડબ્લ્યુ–૧૬) નો પુરાવો કહેવાતા પ્રત્યક્ષદર્શી મુસ્તાક (પીડબ્લ્યુ–૧૩) અને પ્રથમ માહિતી આપનાર મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ના પુરાવોથી સંપૂર્ણપણે વિરોધાભાસી છે અને ગુનાના સ્થળે તેમની હાજરીને શંકાના ગંભીર પડછાયામાં લાવે છે.

૧૦.૧૦ પ્રથમ માહિતી આપનાર, મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) એ શપથ પર જણાવ્યું હતું કે અન્ય બે વ્યક્તિઓ, એટલે કે મહેબૂબ અબ્દુલ રહેમાન મેમન અને ઈરફાનભાઈ મેમન, મૃતકના સાથીઓ પણ સ્થળ પર હાજર હતા.જો કે, ફરિયાદી પક્ષને સૌથી વધુ જાણીતા કારણોસર આ બંને વ્યક્તિઓની પુરાવા તરીકે તપાસ કરવામાં આવી ન હતી.

૧૦.૧૧ પ્રથમ માહિતી આપનાર મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) એ એફ. આઈ. આર. માં એવો કોઈ દાવો કર્યો નથી કે કથિત ઘટનામાં તેને પણ ઈજા થઈ હતી.જોકે, બાદમાં તેમણે દાવો કર્યો હતો કે આ ઘટનામાં તેઓ પણ ઘાયલ થયા હતા, જેના પર ઘટનાના બીજા દિવસે ડૉ. અરવિંદભાઈ (પીડબ્લ્યુ–૨) દ્વારા તેમની તબીબી તપાસ કરવામાં આવી હતી.ડૉક્ટર (પીડબ્લ્યુ–૨) એ તેની ક્રોસ–એક્ઝામિનેશનમાં સ્વીકાર્યું હતું કે ઈજા નંબર ૨ ખંજવાળ અને ખંજવાળનું પરિણામ હોઈ શકે છે.

૧૦.૧૨ પ્રથમ માહિતી આપનાર, મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) એ તેના પુરાવામાં દાવો કર્યો હતો કે આરોપી અપીલકર્તાઓ દ્વારા તીક્ષ્ણ હથિયારોનો ઉપયોગ કરીને અંધાધૂંધ હુમલો કરવામાં આવ્યા બાદ તેણે પીડિતાને ઉપાડીને રિક્ષામાં બેસાડ્યો હતો.જો કે, તેણે સ્વીકાર્યું કે તેના વ્યક્તિ પર અથવા તેના કપડાં પર કોઈ લોહીના ડાઘ નથી આવ્યા, જે જો તેણે ખરેખર લોહીથી લથપથ પીડિતાને રિક્ષામાં ચઢાવવામાં મદદ કરી હોત તો તે થવાનું હતું.

૧૦.૧૩ કહેવાતા સાક્ષીઓમાંથી કોઈ પણ ખરેખર ગુનાના સ્થળે હાજર ન હતા; તેમણે ક્યારેય ઘટના જોઈ ન હતી અને અગાઉની દુશ્મનાવટને કારણે આરોપી અપીલકર્તાઓ પર અંધ હત્યાનો કેસ લાદવામાં આવ્યો હતો.

૧૦.૧૪ કે ટ્રાયલ કોર્ટ અને હાઈકોર્ટ એ સંજોગો પર ભારે આધાર રાખે છે કે આરોપી અપીલકર્તાઓએ સ્કૂટરની ડિક્કીમાં શસ્ત્રો એકત્રિત કર્યા હતા.જો કે, ન તો પોલીસ દ્વારા કોઈ સ્કૂટર જપ્ત કરવામાં આવ્યું હતું અને ન તો કોઈ સાક્ષીએ ઉપરોક્ત આરોપોના સમર્થનમાં પુરાવા આપ્યા હતા.આ સંજોગો કે જેના પર ફરિયાદી પક્ષે આરોપી–અપીલકર્તા સામે ફોજદારી કાવતરાનો આરોપ ઘરે લાવવા માટે ભારે આધાર રાખ્યો હતો તે કોઈ નક્કર પુરાવા દ્વારા સાબિત થયો ન હતો.

૧૦.૧૫ ફરિયાદી પક્ષ અનુસાર, આરોપી અપીલકર્તાઓની પોલીસ દ્વારા ૯ મે, ૨૦૧૧ના રોજ એટલે કે કથિત ઘટનાની તારીખથી ૫ દિવસ પછી મેમન કોલોનીથી થોડા અંતરે ધરપકડ કરવામાં આવી હતી, જ્યાં આરોપી–અપીલકર્તાઓ રહે છે, જ્યારે તેઓ મોટરસાયકલ પર ભાગી જવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યા હતા.તે ખૂબ જ અસંભવિત છે કે આરોપી–અપીલકર્તાઓ, આવા ગંભીર

ગુના કર્યા પછી, ગુનાના સ્થળની નજીક રહેવાનું ચાલુ રાખશે.જો ફરિયાદી પક્ષના કેસમાં કોઈ સત્ય હોત, તો પોલીસ ઘટના પછી તરત જ આરોપીઓની ધરપકડ કરી શકી હોત કારણ કે તેઓ ઘટના સ્થળની નજીક આવેલા તેમના સંબંધિત ઘરોમાં ઉપલબ્ધ હતા.

૧૦.૧૬ આરોપી–અપીલકર્તાઓના કહેવા પર કરવામાં આવેલી વસૂલાત/શોધો બનાવટી છે અને વિશ્વાસપાત્ર/મૂર્ત પુરાવા દ્વારા સાબિત કરવામાં આવી નથી.

પ્રતિવાદી–રાજ્ય વતી રજુઆતો–

૧૧. તેનાથી વિપરીત, પ્રતિવાદી–રાજ્ય વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે આરોપી–અપીલકર્તાઓ માટે વિદ્વાન વકીલ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલી રજુઆતોનો ઉગ્ર અને ઉગ્ર વિરોધ કર્યો હતો.પ્રતિવાદી–રાજ્ય માટે વિદ્વાન વકીલે અપીલને બરતરફ કરવા માટે નીચેની રજુઆતો રજૂ કરી હતી:–

૧૧.૧ ફરિયાદી પક્ષનો કેસ સાક્ષીઓની નિર્ણાયક જુબાની પર આધારિત છે જે ડૉ. સ્વપ્નિલ (પીડબ્લ્યુ–૧) ના પુરાવા દ્વારા સામગ્રી વિગતોમાં સમર્થન આપે છે અને તે જ રીતે તપાસ અધિકારી (પીડબ્લ્યુ–૧૮) દ્વારા અસરગ્રસ્ત ગુનાહિત વસૂલાત પણ.

૧૧.૨ એફ. આઈ. આર. (પ્રદર્શન પી–૭૯) અત્યંત ત્વરિતતા સાથે એટલે કે ઘટનાના દોઢ કલાકની અંદર દાખલ કરવામાં આવી હતી.આરોપી અપીલકર્તાઓને એફઆઈઆરમાં નામ આપવામાં આવ્યું હતું. પ્રથમ માહિતી આપનાર, મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) નો ગુના માટે આરોપી

અપીલકર્તાઓને ખોટી રીતે ફસાવવાનો કોઈ હેતુ નહોતો.એફ. આઇ. આર. દાખલ કરવામાં ઉતાવળ કાર્યવાહીના કેસને રાહત આપે છે.

૧૧.૩ તે એક સ્વીકૃત કેસ છે કે ઘટનાના એક દિવસ પહેલા, મોહમ્મદફરુક @પલક અને મોહમ્મદ સોહેલ (મૃતક) કોલોનીમાં પાણીની અછતને કારણે એક બેઠક દરમિયાન ઝઘડો થયો હતો.આ વિવાદથી ગુસ્સે થયેલા મોહમ્મદફરુક @પલકે અમીન @લાલો આરિફભાઈ મેમન અને અલ્લારખા હબીબ મેમન સાથે કાવતરું ઘડ્યું હતું અને મોહમ્મદ સોહેલ પર પૂર્વ–આયોજિત અંધાધૂંધ હુમલો કર્યો હતો, જેમાં તેને જીવલેણ ઈજાઓ થઈ હતી, જેના કારણે તેનું મૃત્યુ થયું હતું અને પ્રથમ માહિતી આપનાર મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ને ઈજા થઈ હતી.

૧૧.૪ મૃતક પરનો હુમલો પૂર્વ મધ્યસ્થી અને ભયાનક હતો, કારણ કે, મૃતકને તીક્ષ્ણ અને ભોળા હથિયારોથી ૨૯ ઈજાઓ થઈ હતી અને તેના શરીરનો કોઈ ભાગ બચી શક્યો ન હતો.મોહમ્મદ સોહેલ (મૃતક) ને આ રીતે થયેલી ઈજાઓ તાત્કાલિક જીવલેણ સાબિત થઈ હતી જે હકીકત ડૉ. સ્વપ્નિલ (પીડબ્લ્યુ–૧) દ્વારા યોગ્ય રીતે સાબિત થઈ હતી.

૧૧.૫ કે ડૉ. અરવિંદભાઇ, તબીબી અધિકારી (પીડબ્લ્યુ–૨) એ પ્રથમ માહિતી આપનાર મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ની ઈજાઓ સાબિત કરી જે ગુનાના સ્થળે મૃતક સાથે સાક્ષી (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ની હાજરીને સમર્થન આપે છે.વધુમાં, ડૉ. અરવિંદભાઈ (પીડબ્લ્યુ–૨) એ ઘટના દરમિયાન આરોપી અપીલકર્તાઓને થયેલી ઈજાઓની પણ તપાસ કરી હતી અને સાબિત કરી હતી,

જે આ ઘટનામાં આરોપી અપીલકર્તાઓની સક્રિય ભાગીદારી અંગેના ફરિયાદી પક્ષના કેસને ફરીથી સમર્થન આપે છે.

૧૧.૬ ફરિયાદી પક્ષે આરોપીના અપરાધને સ્થાપિત કરવા માટે નિર્ણાયક પુરાવાઓનું નેતૃત્વ કર્યું હતું અને તેથી, ટ્રાયલ કોર્ટ ઉપરોક્ત આરોપી–અપીલકર્તાઓને દોષિત ઠેરવવામાં ન્યાયી ઠેરવી હતી.ઉચ્ચ અદાલત પણ ટ્રાયલ કોર્ટના ચુકાદાને સમર્થન આપતી વખતે અને અહીં અપીલકર્તાઓની દોષિતતાને સમર્થન આપતી વખતે કોઈ ભૂલ કરી નથી.૧૧.૭ બે સક્ષમ અદાલતોએ તપાસ કરી અને સમગ્ર પુરાવાઓનું વિગતવાર વિશ્લેષણ કર્યું અને ત્યારબાદ, આરોપી અપીલકર્તાઓને આરોપો માટે દોષિત ઠેરવતા તથ્યોના સહવર્તી તારણો નોંધ્યા છે, અને આમ, આ અદાલતે તેનો ઉપયોગ કરવા માટે સમજાવવું જોઈએ નહીં ભારતના બંધારણની અનુચ્છેદ ૧૩૬ હેઠળ અધિકારક્ષેત્ર, જેથી ટ્રાયલ કોર્ટ અને હાઈકોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા તર્કપૂર્ણ ચુકાદાઓમાં દખલ કરી શકાય.

૧૨. અમે બારમાં રજૂ કરાયેલી રજુઆતોો પર વિચારપૂર્વક વિચારણા કરી છે અને વાદગ્રસ્ત ચુકાદાઓનો અભ્યાસ કર્યો છે.અમે પક્ષોનું પ્રતિનિધિત્વ કરતા વિદ્વાન સલાહકારોની મદદથી રેકોર્ડને ઝીણવટપૂર્વક સ્કેન કર્યો છે.

ચર્ચા અને તારણોઃ–

૧૩. ફરિયાદી પક્ષના કેસ અનુસાર, એફ. આઇ. આર. (પ્રદર્શન–૭૯) ૪ મે, ૨૦૧૧ના રોજ ૧૧ વાગ્યે નોંધવામાં આવી હતી:૦૦ કૃષ્ણા મેડિકલ હોસ્પિટલ, કરમસદ ખાતે પ્રથમ માહિતી આપનાર મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧)

દ્વારા એસ. એન. ઘોરી, પીએસઆઈ (પીડબ્લ્યુ–૧૭) ને આપવામાં આવેલા મૌખિક નિવેદનના આધારે સાંજે.પ્રથમ માહિતી આપનાર, મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) એ તેની જુબાનીમાં જુબાની આપી હતી કે તેમની વસાહતમાં ૩ મે, ૨૦૧૧ના રોજ એક ઘટના બની હતી, જેમાં કથિત રીતે મોહમ્મદ સોહેલ (મૃતક) એ મોહમ્મદફરુક સામે કેટલાક આક્ષેપો કર્યા હતા, જેનાથી આરોપી મોહમ્મદફરુક @પલક નારાજ થયો હતો.બીજા દિવસે એટલે કે ૪ મે, ૨૦૧૧ના રોજ લગભગ ૮ વાગ્યે:૩૦ સાંજે, પ્રથમ માહિતી આપનાર (પીડબ્લ્યુ–૧૧) તેના પિતરાઇ ભાઇ મોહમ્મદ સોહેલ (મૃતક) સાથે તેમના સ્કૂટરમાં પેટ્રોલ ભરવા માટે ભાલેજ રોડ ઓવરબ્રિજ નજીક શાહ પેટ્રોલ પંપ પર ગયો હતો.સ્કૂટરમાં ઇંધણ ભરીને તેઓ ઘરે જવા માટે ભાલેજ ઓવરબ્રિજ તરફ આગળ વધ્યા.તે સમયે, મોહમ્મદફરુક @પલક આસપાસ આવ્યો અને બેંગ્લોરમાં રહેતા પ્રથમ માહિતી આપનાર (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ના મિત્ર મોહમ્મદ હુસૈનનો મોબાઇલ નંબર માંગ્યો.પ્રથમ માહિતી આપનાર (પીડબ્લ્યુ–૧૧) એ વાહન રોક્યું અને પોતાના મોબાઇલમાં સેવ કરેલો મોહમ્મદ હુસૈનનો નંબર શોધવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યો હતો તે સમયે આરોપી અમીન @લાલો આરિફભાઈ મેમન અને અલ્લારખા હબીબ મેમન પણ ત્યાં પહોંચ્યા હતા.આરોપી મોહમ્મદફરુક @પલકે પાણીના મુદ્દા પર ચર્ચા કરવા માટે મેમન કોલોનીમાં અગાઉ બોલાવવામાં આવેલી બેઠકમાં મોહમ્મદ સોહેલે તેનું અપમાન કેમ કર્યું તે અંગે આક્ષેપ કર્યો હતો.અમીને @લાલો આરિફભાઈ મેમોને અચાનક તેની વ્યક્તિ પર છુપાવેલી એક મોટી છરી બહાર કાઢી અને મોહમ્મદ સોહેલ (મૃતક)

ના માથા પર તેનો ઘા માર્યો.અલ્લારખા હબીબ મેમને એક ગુપ્તી બહાર કાઢી અને તેનું આવરણ દૂર કર્યા પછી, મોહમ્મદ સોહેલના માથા પર પ્રહાર કર્યો, જેણે ભાગી જવા માટે પેટ્રોલ પંપ તરફ દોડવાનું શરૂ કર્યું.મોહમ્મદફરુક @પલકે પણ મોહમ્મદ સોહેલનો પીછો કર્યો, જેના પછી, પ્રથમ માહિતી આપનાર (પીડબ્લ્યુ–૧૧) એ દરમિયાનગીરી કરવાનો પ્રયાસ કર્યો, પરંતુ તેને મોહમ્મદફરુક @પલક દ્વારા દબાણ આપવામાં આવ્યું અને પરિણામે તે નીચે પડી ગયો.આરોપી મોહમ્મદફરુક @પલકે પણ તેના દ્વારા લઈ જવામાં આવી રહેલી એક મોટી છરી બહાર કાઢી હતી અને મોહમ્મદ સોહેલનો પીછો કર્યા બાદ તેની પીઠ પર ઘા માર્યો હતો.આરોપી અપીલકર્તાઓ દ્વારા કરવામાં આવેલા હુમલામાં અનેક ઈજાઓ થતાં મોહમ્મદ સોહેલ પેટ્રોલ પંપની બહાર રસ્તા પર પડી ગયો હતો.પેટ્રોલ પંપ પાસે એક પોલીસકર્મી હાજર હતો જે મોહમ્મદ સોહેલ તરફ દોડી આવ્યો હતો અને તેને જોઈને ત્રણેય હુમલાખોરો તેમના હથિયારો સાથે ભાગી જવા લાગ્યા હતા.દરમિયાનના સમયગાળામાં મહબૂબ અબ્દુલ રહેમાન મેમન અને ઈરફાનભાઈ મેમન, મોહમ્મદ સોહેલના સાથીદારો પણ સ્થળ પર પહોંચ્યા હતા.આરોપી અલ્લારખા હબીબ મેમન અને અમીન @લાલો આરિફભાઈ મેમન તેમના હથિયારો નીચે ફેંકી દીધા હતા, જ્યારે મોહમ્મદફરુક @પલક તેના હાથમાં રાખેલી છરી લઈને ભાગી ગયો હતો.પ્રથમ માહિતી આપનાર (પીડબ્લ્યુ–૧૧) એ મોહમ્મદ સોહેલના શરીર પર મોટી સંખ્યામાં ઈજાઓ જોઇ હતી.કોઈએ એક રિક્ષા રોકી હતી જેમાં મોહમ્મદ સોહેલને બેસાડવામાં આવ્યો હતો અને તેને સારવાર માટે આનંદ નગર પાલિકા હોસ્પિટલમાં લઈ જવામાં આવ્યો

હતો.હોસ્પિટલ પહોંચ્યા પછી, તેમને ખબર પડી કે ડૉક્ટર રજા પર છે, જેના પર પ્રથમ માહિતી આપનાર (પીડબ્લ્યુ–૧૧) એ તેના કાકા મોહમ્મદ ઇકબાલ મેમન (મૃતકના પિતા) ને ફોન કર્યો, જે મારુતિ વાન સાથે આનંદ નગર પાલિકા હોસ્પિટલમાં આવ્યા હતા.મોહમ્મદ સોહેલને વાનમાં મૂકવામાં આવ્યો હતો અને તેને સારવાર માટે કરમસદની કૃષ્ણા મેડિકલ હોસ્પિટલમાં લઈ જવામાં આવ્યો હતો જ્યાં ફરજ પરના ડૉક્ટરે તેની તપાસ કરી હતી અને જાહેર કર્યું હતું કે તેનું અવસાન થયું છે.પ્રથમ માહિતી આપનાર (પીડબ્લ્યુ–૧૧) એ જણાવ્યું હતું કે જ્યારે મોહમ્મદ સોહેલને વાનમાં લઈ જવામાં આવી રહ્યો હતો, ત્યારે તે, મોહમ્મદ સોહેલના પિતા મોહમ્મદ ઇકબાલ મેમન, સિકંદર અબ્દુલ કરીમ ચોક્સી, મુનાફભાઈ ફારૂકભાઈ મેમન અને મુસ્તાક મોહમ્મદ સિદ્દીકભાઈ મેમન પણ વાહનમાં હાજર હતા.ઉપરોક્ત મૌખિક નિવેદનને ફરિયાદ (પ્રદર્શન પી–૭૯) તરીકે ગણવામાં આવ્યું હતું અને ઔપચારિક એફ. આઈ. આર. તરીકે નોંધવામાં આવ્યું હતું.

૧૪. દેખીતી રીતે, એફ. આઈ. આર. (એક્ઝિબિટ પી–૭૯) માં કરવામાં આવેલા આરોપોને ધ્યાનમાં રાખીને, આ ઘટનાના બે પ્રત્યક્ષદર્શીઓ હતા, જેમાં પ્રથમ માહિતી આપનાર મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) અને પોલીસ કોન્સ્ટેબલ ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) પેટ્રોલ પંપ પર હાજર હતા.

૧૫. પ્રથમ માહિતી આપનાર, મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ના પુરાવા સાથે વ્યવહાર કરતા પહેલા, અમે પોલીસ કોન્સ્ટેબલ, ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) ની જુબાનીનો ઉલ્લેખ કરવા માંગીએ છીએ, જે નિર્વિવાદપણે

એક સ્વતંત્ર સાક્ષી છે જેને ફરિયાદી પક્ષ અથવા આરોપી પક્ષમાં કોઈ રસ નથી.ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) ના પુરાવાઓમાંથી સંબંધિત અવતરણો તૈયાર સંદર્ભ માટે નીચે પુનઃઉત્પાદિત કરવામાં આવ્યા છેઃ–

મુખ્ય પરીક્ષાઃ

"છેલ્લા ૩ વર્ષથી હું એલ. આર. પોલીસ કોન્સ્ટેબલ ખાતે આનંદ ટાઉન પોલીસ સ્ટેશનમાં ફરજ બજાવી રહ્યો છું.૪/૫/૧૧ પર, હું સવારે ૧૦ થી ૨૪૦૦ (sic) ની વચ્ચે ભાલેજ પુલ પર આનંદ તરફ આવેલા શાહ પેટ્રોલ પંપ પર મારી ફરજ બજાવી રહ્યો હતો.૮ વાગ્યેઃ૩૦ રાત્રે મને ખબર પડી કે રાધાસ્વામી ચેમ્બરની સામે કોઈ ઝપાઝપી થઈ છે.તેથી હું શાહ પેટ્રોલ પંપથી રસ્તા પર આવ્યો.એકવાર ત્યાં એક વ્યક્તિ લોહીલુહાણ હાલતમાં પડેલી જોવા મળી હતી.તે મહેન્દ્ર શાહ પેટ્રોલ પંપ નજીકના નાના બગીચામાં પડી ગયો હતો અને ૩ લોકો તેને મારવા માટે તેની તરફ દોડી રહ્યા હતા.તેમની પાસે છરી અને ગુપ્તી જેવા હથિયારો હતા.મને જોઈને, ૩ માંથી ૨ વ્યક્તિઓએ તેમના હથિયારો ફેંકી દીધા હતા અને ત્રીજો વ્યક્તિ પુલ તરફ ભાગી ગયો હતો.ત્યારબાદ લોહીલુહાણ વ્યક્તિને રિક્ષામાં બેસાડવામાં આવી હતી અને સારવાર માટે મોકલવામાં આવી હતી.તેનો સંબંધી આવ્યો અને હથિયારો પોલીસ સ્ટેશનમાં જમા કરાવી દીધા.મને ખબર પડી કે જે વ્યક્તિને લોહી વહી રહ્યું હતું તેનું શ્રી કૃષ્ણ હોસ્પિટલમાં અવસાન થયું હતું.પોલીસે માત્ર એક જ વાર મારું નિવેદન લીધું હતું.મેં પોલીસ સ્ટેશનમાં એક મોટી છરી અને ગુપ્તી રજૂ કરી હતી અને જો મને તે હથિયારો બતાવવામાં આવે તો હું તે હથિયારોને ઓળખી શકું છું." ... "હું ૩ વ્યક્તિઓને ઓળખી શકું છું જેનો

મેં ઉલ્લેખ કર્યો છે.આજે કોર્ટમાં હાજર વ્યક્તિઓમાંથી પ્રથમ ઓળખ કરાયેલા ૨ આરોપીઓને પૂછવામાં આવતા, તે ૨ આરોપીઓની ઓળખ કરે છે.તેમાંથી એક અમીન આરિફ મેમન અને બીજો ફારૂક સફી મેમન છે."

ઊલટતપાસઃ

"એક વ્યક્તિએ મને કહ્યું કે કંઈક ખોટું થઈ રહ્યું છે અને તેથી મને તે વસ્તુઓ વિશે ખબર પડી જેના કારણે હું રસ્તા પર ગયો અને ત્યારબાદ લોકો ભેગા થયા.૩–૪ મિનિટમાં લોકો ભેગા થઈ ગયા." ... "ઘાયલ વ્યક્તિ સાથે રિક્ષામાં એક વ્યક્તિ પણ હતી." ... "મેં ઈજાગ્રસ્ત વ્યક્તિને અને ઈજાગ્રસ્ત વ્યક્તિને રિક્ષામાં જતા જોવાની વચ્ચે લગભગ ૬ મિનિટનો સમય હતો.મેં ઘાયલ વ્યક્તિને રિક્ષામાં રાખવામાં મદદ કરવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો.તે વ્યક્તિને ગંભીર રક્તસ્રાવ થઈ રહ્યો હતો.ઈજાગ્રસ્ત વ્યક્તિને રિક્ષામાં મૂકતી વખતે મારા કપડાં પર લોહીના ડાઘા પડી ગયા હતા.તે કપડાં મેં પોલીસને સોંપ્યા ન હતા.પોલીસે તે કપડાં પૂછ્યા ન હતા.તે ઈજાગ્રસ્ત વ્યક્તિને લગભગ ૯ વાગ્યે હોસ્પિટલમાં લઈ જવામાં આવ્યો હતો.૧૫ ઘડિયાળ હું પોલીસ સ્ટેશન ગયો હતો.હું આનંદ ટાઉન પોલીસ સ્ટેશન ગયો હતો.હું શસ્ત્રો સાથે ગયો હતો.હું ઢાંકેલા હથિયારો સાથે ગયો ન હતો.તે શસ્ત્રો સાહેબને આપવામાં આવ્યા હતા.સાહેબ દ્વારા મને પૂછપરછ કરવામાં આવી હતી.મેં કોઈ ફરિયાદ કરી નહોતી.ફરિયાદ ન કરવાનું કારણ એ હતું કે, ફરિયાદ કરવા માટે ત્યાં એક વ્યક્તિ બેઠી હતી.તે ત્યાં ૯ વાગ્યે બેઠો હતો.૧૫ ઘડિયાળ.મને ખબર નથી કે મેં તે હથિયારો જમા કર્યા પછી શું કાર્યવાહી કરવામાં આવી હતી.હું લગભગ ૨૦ મિનિટ સુધી પોલીસ સ્ટેશનમાં રહ્યો હતો.એ

વાત સાચી છે કે, આ સંબંધમાં મેં પોલીસને કોઈ જાણ કરી ન હતી.જે દિવસે હું પોલીસ સ્ટેશન ગયો હતો તે દિવસે મારું નિવેદન લેવામાં આવ્યું ન હતું.તે સાચું છે કે, મારું નિવેદન બીજા દિવસે લેવામાં આવ્યું હતું અને તે નિવેદનમાં મેં જે વ્યક્તિઓને જોયા છે અથવા તેમના કપડાં વિશે કોઈ વર્ણન નથી."

૧૬. ફરિયાદી પક્ષે ડિમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) ને આ ઘટનાના સાક્ષી તરીકે દર્શાવ્યો હતો.તેમણે સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું હતું કે ૪ મી મે, ૨૦૧૧ ના રોજ ૮ વાગ્યેઃ૩૦ સાંજે તેમને ખબર પડી કે રાધા સ્વામી ચેમ્બરની સામે હાથાપાઈ થઈ છે અને તેથી તેઓ તે સ્થળે ગયા હતા.ત્યાં તેમણે મહેન્દ્ર શાહ પેટ્રોલ પંપને અડીને આવેલા બગીચામાં એક વ્યક્તિને લોહીલુહાણ હાલતમાં પડેલો જોયો.છરી અને ગુપ્તી જેવા હથિયારો સાથે ત્રણ હુમલાખોરો તે વ્યક્તિને મારવા માટે નજીક આવી રહ્યા હતા.ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) ને જોઈને ત્રણમાંથી બે હુમલાખોરોએ તેમના હથિયારો ફેંકી દીધા અને પુલ તરફ ભાગી ગયા.ત્યારબાદ ઈજાગ્રસ્તોને રિક્ષામાં બેસાડીને સારવાર માટે મોકલી દેવામાં આવ્યા હતા.તેના સંબંધીઓ આવ્યા અને હથિયારો પોલીસ સ્ટેશનમાં જમા કરાવી દીધા.

૧૭. ક્રોસ–એક્ઝામિનેશનમાં, ડેમિસ્ટલકુમારે (પીડબ્લ્યુ–૧૨) સ્વીકાર્યું કે કોઈએ તેને અનિચ્છનીય ઘટના વિશે જણાવ્યું હતું, જેના પછી તે રસ્તા તરફ આગળ વધ્યો હતો અને ત્રણથી ચાર મિનિટની અંદર લોકો ગુનાના સ્થળે એકઠા થયા હતા.તેઓ લગભગ ત્રણથી ચાર મિનિટ સુધી ઘાયલો સાથે રહ્યા હતા.રિક્ષામાં ઘાયલોની સાથે એક વ્યક્તિ પણ હતો.સાક્ષીએ ઘાયલોને રિક્ષામાં

બેસાડવામાં પણ મદદ કરી હતી અને આ પ્રક્રિયામાં તેના કપડાં લોહીથી રંગાઈ ગયા હતા.ઈજાગ્રસ્ત વ્યક્તિને હોસ્પિટલમાં લઈ જવામાં આવ્યા પછી, તે અપરાધીઓ દ્વારા તેની સાથે ત્યજી દેવાયેલા બે હથિયારો લઈને આનંદ ટાઉન પોલીસ સ્ટેશન ગયો અને ૯ વાગ્યે ત્યાં પહોંચ્યોઃ૧૫ પીએમ.જોકે, તેમણે આ ઘટનાની કોઈ ફરિયાદ નોંધાવી ન હતી.સાક્ષીએ ફરિયાદ ન આપવાનું કારણ સમજાવતા કહ્યું કે એક વ્યક્તિ પહેલેથી જ ૯ વાગ્યે પોલીસ સ્ટેશનમાં બેઠો હતોઃ૧૫ અહેવાલ આપવા માટે પી. એમ.

૧૮. ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) ના પુરાવાઓની કાળજીપૂર્વક તપાસ અને વિશ્લેષણ કર્યા પછી, અમને જાણવા મળ્યું છે કે તેણે ઘટના સ્થળે પ્રથમ માહિતી આપનાર મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ની હાજરી વિશે એક પણ શબ્દ ઉચ્ચાર્યો ન હતો.તેણે દાવો કર્યો હતો કે તેણે આરોપી દ્વારા ઉપયોગમાં લેવાતા બે હથિયારો, એટલે કે એક મોટી છરી અને એક ગુપ્તી ઉપાડી હતી અને તેમને લગભગ ૯ વાગ્યે પોલીસ સ્ટેશનમાં રજૂ કર્યા હતા.૧૫ ઘટનાના દિવસે જ સાંજે.તેમણે એમ પણ જણાવ્યું હતું કે તેમણે આ ઘટનાનો કોઈ અહેવાલ/ફરિયાદ રજૂ કરી નથી કારણ કે તેમણે જોયું કે ૯ વાગ્યે પોલીસ સ્ટેશનમાં પહેલેથી જ કોઈ બેઠું હતુંઃ૧૫ અહેવાલ/ફરિયાદ આપવા માટે પી. એમ.

૧૯. અમને તે અસંભવિત અને સંપૂર્ણપણે અસ્વીકાર્ય લાગે છે કે એક પોલીસ કોન્સ્ટેબલે આ ઘટના જોઈ હતી અને ગુનાના હથિયારો પણ પોલીસ સ્ટેશનમાં લાવ્યા હતા અને તેમ છતાં તેનું નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું ન હતું અને

હથિયારોની રજૂઆતની હકીકત દૈનિક ડાયરી (રોઝનામચા) માં દાખલ કરવામાં આવી ન હતી.ડિમિસ્ટલકુમારે (પીડબ્લ્યુ–૧૨) તેમની ક્રોસ–એક્ઝામિનેશનમાં સમજાવ્યું કે તેમણે આ ઘટના વિશે રિપોર્ટ આપ્યો નથી કારણ કે તેમણે પોલીસ સ્ટેશનમાં કોઈની હાજરી જોઈ હતી જે ૯ વાગ્યે ત્યાં બેઠો હતોઃ૧૫ પી. એમ. અહેવાલ આપવા માટે.જો કે, રેકોર્ડ મુજબ, ફરિયાદી પક્ષ તરફથી કોઈ પણ વ્યક્તિ દ્વારા પોલીસ સ્ટેશનમાં કોઈ અહેવાલ રજૂ કરવામાં આવ્યો ન હતો.આનંદ ટાઉન પોલીસ સ્ટેશનમાં તૈનાત કોઈ પણ પોલીસ કર્મચારીએ ડિમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) ના નિવેદનને સમર્થન આપ્યું ન હતું કે કોઈ વ્યક્તિ ૯ વાગ્યે પોલીસ સ્ટેશનમાં આવ્યો હતોઃ૧૫ ઘટનાનો અહેવાલ આપવા માટે પી. એમ.

૨૦. આ ઘૃણાસ્પદ હુમલાના સાક્ષી હોવાનો દાવો કરનારા પોલીસ કોન્સ્ટેબલ, ડેમિસ્ટલકુમારે (પીડબ્લ્યુ–૧૨) ગુનાહિત હથિયારો સાથે પોલીસ સ્ટેશનમાં જાણ કરી હોવાથી, પોલીસ સ્ટેશન પહોંચ્યા પછી તરત જ તેનું નિવેદન કેમ નોંધવામાં આવ્યું ન હોત તેનું કોઈ કારણ નહોતું.ઉપર ચર્ચા કરાયેલા સંજોગો પરથી, અદાલતના મનમાં વાજબી શંકા પેદા થાય છે કે ડિમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) નું નિવેદન ઓક્સસપણે દૈનિક ડાયરી (રોઝનામચા) માં નોંધવામાં આવ્યું હોત, પરંતુ તેમનું નિવેદન કદાચ ફરિયાદી પક્ષના કેસને અનુકૂળ ન હતું અને તેથી જ દૈનિક ડાયરીની એન્ટ્રી ક્યારેય રેકોર્ડ પર લાવવામાં આવી ન હતી.દૈનિક ડાયરી રજૂ ન કરવી એ ફરિયાદી પક્ષ તરફથી એક ગંભીર ભૂલ છે.

૨૧. તેમાં કોઈ શંકા ન હોઈ શકે કે પોલીસ કોન્સ્ટેબલ, ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) દ્વારા વર્ણવવામાં આવેલી ઘટનાના પ્રથમ સંસ્કરણને એફ. આઇ. આર. તરીકે ગણવામાં આવશે અને મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી ફરિયાદને કલમ ૧૬૧ સીઆરપીસી હેઠળ નિવેદનની શ્રેણીમાં ફેરવવામાં આવશે અને તેનાથી આગળ કંઈ નહીં.તેને એફ. આઇ. આર. તરીકે ગણી શકાય નહીં કારણ કે તે કલમ ૧૬૨ સી. આર. પી. સી. દ્વારા અસર પામશે. દેખીતી રીતે, ફરિયાદી પક્ષ અદાલતમાંથી પ્રારંભિક સંસ્કરણને છુપાવવા માટે દોષિત છે અને તેથી, આ ગણતરી પર ફરિયાદી પક્ષ સામે પ્રતિકૂળ નિષ્કર્ષ કાઢવાને પાત્ર છે.

૨૨. એસ. એન. ઘોરી, પીએસઆઈ (પીડબ્લ્યુ–૧૭) દ્વારા કૃષ્ણ મેડિકલ હોસ્પિટલ, કરમસદ ખાતે નોંધાયેલા પ્રથમ માહિતી આપનાર (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ના મૌખિક નિવેદનના આધારે એફઆઇઆર (પ્રદર્શન–૭૯) નોંધવામાં આવી હતી.સાક્ષી (પીડબ્લ્યુ–૧૭) એ ક્રોસ–એક્ઝામિનેશનમાં જણાવ્યું હતું કે ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) તેને લગભગ ૨ વાગ્યે પોલીસ સ્ટેશનમાં મળ્યો હતોઃ૩૦ હું ૫ મી મે, ૨૦૧૧ ના રોજ છું.આ ઘટના અંગે પોલીસ ચોકીમાં કોઈ માહિતી મળી ન હતી.તેમને લગભગ ૧૦ વાગ્યે ખબર પડીઃ૦૦ પી. એમ. કે અમુક ગુનાહિત ગુના આચરવામાં આવ્યા હતા.આ માહિતી હોસ્પિટલમાંથી મળેલી એક વર્ધી પર આધારિત હતી જે ડૉ. વરુણ પટેલ દ્વારા જારી કરવામાં આવી હતી.આ વર્ધી પ્રાપ્ત કર્યા પછી, તેઓ લગભગ ૧૦ વાગ્યે કૃષ્ણ મેડિકલ હોસ્પિટલ, કરમસદ ગયાઃ૦૦ જ્યાં તેઓ પ્રથમ માહિતી આપનારને મળ્યા

હતા.તેઓ લગભગ દોઢ કલાક સુધી હોસ્પિટલમાં રહ્યા હતા.સાક્ષી, એસ. એન. ઘોરી, પીએસઆઈ (પીડબ્લ્યુ–૧૭) એ પણ સ્વીકાર્યું કે ફરિયાદીએ ફરિયાદમાં ઉલ્લેખ કર્યો નથી કે તેને આ ઘટનામાં કોઈ ઈજા થઈ છે.આમ, ફરિયાદી પક્ષના કેસની સીમા એટલે કે એફ. આઈ. આર. દાખલ કરવાનો સમય અને રીત (પ્રદર્શન–૭૯) પર શંકાનું એક મોટું વાદળ છે.

૨૩. ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) ને પણ કટોકટીમાં આરોપી વ્યક્તિઓની ઓળખ કરવા માટે બનાવવામાં આવ્યા હતા, પરંતુ તે એક અલગ વાર્તા છે જેના પર આપણે પછીના તબક્કે વિચાર કરીશું.સાક્ષીએ આરોપી અપીલકર્તાઓને અપરાધીઓ તરીકે ઓળખી કાઢ્યા હતા.જો કે, અમને જાણવા મળ્યું છે કે પીડબ્લ્યુ–૧૨ દ્વારા ઘટનાના લગભગ દોઢ વર્ષ પછી નોંધાયેલા તેના જુબાનીમાં આરોપીની ડોક ઓળખ બનાવવાનો લંગડો પ્રયાસ સંપૂર્ણપણે નબળો અને અસ્વીકાર્ય છે.સાક્ષીએ તેના પોલીસ નિવેદનમાં આરોપીના નામ કે લક્ષણોનું વર્ણન આપ્યું ન હતું અને તેથી, જો ફરિયાદી પક્ષ આ સાક્ષીના હાથે આરોપીની ઓળખ કરાવવા માંગતો હોય, તો તેને તપાસ દરમિયાન ટેસ્ટ આઇડેન્ટિફિકેશન પરેડમાં આરોપી વ્યક્તિઓની ઓળખ કરાવવી જોઈતી હતી.આમ, ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) દ્વારા કટોકટીમાં પ્રથમ વખત આરોપીની ઓળખ સંપૂર્ણપણે અવિશ્વસનીય અને અસ્વીકાર્ય છે.

૨૪. હવે, આપણે ફરિયાદી પક્ષના સ્ટાર સાક્ષી, એટલે કે પ્રથમ માહિતી આપનાર મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ના પુરાવાઓની ચર્ચા કરવા આગળ વધીશું.સાક્ષી (પીડબ્લ્યુ–૧૧) એ ઘટનાની વિગતો વર્ણવી હતી, જેમ

કે તેણે ૪ મે, ૨૦૧૧ના રોજ કરમસદની કૃષ્ણા મેડિકલ હોસ્પિટલમાં એસ. એન. ઘોરી, પીએસઆઈ (પીડબ્લ્યુ–૧૭) ને આપેલા મૌખિક નિવેદનમાં જણાવ્યું હતું, જેને એફ. આઈ. આર. (એક્ઝિબિટ પી–૭૯) ગણવામાં આવી હતી.એફ. આઈ. આર. માં દર્શાવેલ તથ્યો ઉપરાંત, સાક્ષીએ એવો પણ આરોપ લગાવ્યો હતો કે મોહમ્મદફરુક @પલક દ્વારા આપવામાં આવેલા દબાણના પરિણામે જ્યારે તે નીચે પડ્યો ત્યારે તેના માથા પર પણ ઈજા થઈ હતી.પ્રથમ માહિતી આપનાર (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ના પુરાવા પરથી એક ખૂબ જ મહત્વપૂર્ણ હકીકત બહાર આવે છે કે તેણે સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું હતું કે તેણે આનંદ ટાઉન પોલીસ સ્ટેશનમાં વ્યક્તિગત રીતે હાજર થઈને ઘટનાની ફરિયાદ કરી હતી.તેણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે તેણે ફરિયાદ કર્યા પછી, પોલીસે ઘટના પછી બીજી સવારે તેને બોલાવ્યો હતો અને તેણે પોલીસને ગુનાનું દ્રશ્ય બતાવ્યું હતું.ત્યારબાદ જ તેણે ફરિયાદ પર સહી કરી હતી.દેખીતી રીતે આ રીતે, પ્રથમ માહિતી આપનાર (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ની તપાસ–ઇન–ચીફમાં દર્શાવેલ સંસ્કરણમાંથી, ફરિયાદ નોંધાવવાના સમય અને સ્થળ અંગે ગંભીર વિસંગતતા છે.

૨૫. ક્રોસ–એક્ઝામિનેશનમાં, પ્રથમ માહિતી આપનાર (પીડબ્લ્યુ–૧૧) એ જણાવ્યું હતું કે તે લગભગ ૯ વાગ્યે કૃષ્ણ મેડિકલ હોસ્પિટલ, કરમસદ પહોંચ્યો હતો:૦૦ પીએમ.આ ઘટનામાં તેમને થયેલી ઈજાઓ માટે તેમણે કોઈ સારવાર લીધી ન હતી.જ્યારે તે કૃષ્ણા મેડિકલ હોસ્પિટલ પહોંચ્યો ત્યાં સુધીમાં તેના કાકા અને મૃતકના પિતા મોહમ્મદ ઈકબાલ મેમન ત્યાં હાજર હતા અને તેણે ડોકટરોને કહ્યું કે હુમલો તીક્ષ્ણ હથિયારોથી કરવામાં આવ્યો હતો.તેઓ

હોસ્પિટલથી આનંદ ટાઉન પોલીસ સ્ટેશન તરફ આગળ વધ્યા જે હોસ્પિટલથી લગભગ ૧૦ કિલોમીટર દૂર છે અને તેણે પોલીસ સ્ટેશનમાં ફરિયાદ કરી હતી.જ્યારે તેઓ ક્રિષ્ના હોસ્પિટલમાંથી રવાના થયા ત્યારે તેમની સાથે કોઈ પોલીસ કર્મચારી નહોતા.જ્યારે તેઓ હોસ્પિટલ પહોંચ્યા, ત્યારે તેમણે મૃતકને થયેલી ઈજાઓ જોઈ.તેઓ ડૉક્ટરને મળ્યા બાદ પોલીસ પાસે ગયા હતા.જ્યારે તેણે ફરિયાદનો મુસદ્દો તૈયાર કર્યો ત્યારે ફરિયાદમાં ઉલ્લેખિત સાક્ષીઓ તેની સાથે હાજર હતા, જે તેના સાથીઓ ત્યાં પહોંચ્યા પછી લગભગ એક કલાક પછી પોલીસ સ્ટેશનમાં રજૂ કરવામાં આવી હતી.તેમણે સ્વીકાર્યું કે ફરિયાદ આપતા પહેલા સંબંધીઓ વચ્ચે ફરિયાદનો મુસદ્દો તૈયાર કરવાની અને દાખલ કરવાની રીત અંગે ચર્ચા થઈ હતી.જો કે, સાક્ષીએ સમજાવ્યું કે તેણે આ ઘટનાનું વર્ણન કરતી ફરિયાદનો મુસદ્દો તૈયાર કર્યો હતો કારણ કે તેણે તેને જોઈ હતી.સાક્ષી (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ને ક્રોસ–એક્ઝામિનેશનમાં યોગ્ય સૂચન આપવામાં આવ્યું હતું કે તે મૃતકને થયેલી ઈજાઓની સંખ્યા અને સ્થાનનું વર્ણન કરી શકતો નથી કારણ કે તે સ્થળ પર હાજર ન હતો અને તેણે ઘટના જોઈ ન હતી.તેમણે આ સૂચનને નકારી કાઢ્યું હતું.તેણે સ્વીકાર્યું કે મૃતક સાથે પેટ્રોલ પંપ પર જવાની હકીકત માત્ર તેને, મોહમ્મદ સોહેલ (મૃતક) અને મહેબૂબભાઈને જ ખબર હતી.હુમલાની લગભગ પાંચ મિનિટ પછી, ઈજાગ્રસ્તોને હોસ્પિટલમાં લઈ જવામાં આવ્યા હતા.તેના માથામાંથી લોહી વહી રહ્યું હતું.તેને ઊંચકીને રિક્ષામાં બેસાડવામાં આવ્યો હતો.જો કે, ઘાયલોને ઉઠાવનારા લોકોમાંથી માત્ર ઈરફાનભાઈ મેમનને જ તેમના કપડાં પર લોહીના ડાઘા મળ્યા હતા.સાક્ષી

(પીડબ્લ્યુ–૧૧) એ સ્વીકાર્યું કે ન તો તેને કે ન તો અન્ય કોઈ વ્યક્તિને તેમના કપડાં પર અથવા અન્યત્ર લોહીના ડાઘ મળ્યા હતા.તેનો તેના અગાઉના સંસ્કરણ સાથે સામનો કરવામાં આવ્યો હતો અને સ્વીકાર્યું હતું કે તેણે ફરિયાદમાં (પ્રદર્શન પી–૭૯) ઉલ્લેખ કર્યો નથી કે આ ઘટનામાં તેના માથા પર ઈજા થઈ હતી.સાક્ષીના ઉપરોક્ત સંસ્કરણ (પીડબ્લ્યુ–૧૧) અનુસાર, સ્પષ્ટપણે, તેણે પોલીસ સ્ટેશનમાં જે ફરિયાદ કરી હતી તે ક્યારેય પ્રકાશમાં આવી ન હતી અને ઇરાદાપૂર્વક અટકાવવામાં આવી હોવાનું જણાય છે.વધુમાં, પીડબ્લ્યુ–૧૧ એ સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું હતું કે તેણે ઘટના પછી સવારે અને પોલીસ દ્વારા સ્થળ નિરીક્ષણને અનુસરીને ફરિયાદ પર હસ્તાક્ષર કર્યા હતા, જે કોર્ટના મનમાં એક વાસ્તવિક શંકા પેદા કરે છે કે એફ. આઇ. આર. (પ્રદર્શન–૭૯) પછીના સમયે બનાવવામાં આવી હોવાનું જણાય છે.

૨૬. એસ. એન. ઘોરી, પીએસઆઈ (પીડબ્લ્યુ–૧૭) ના નિવેદન અનુસાર, મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ના મૌખિક નિવેદનને કૃષ્ણા મેડિકલ હોસ્પિટલ, કરમસદ ખાતે લેખિતમાં દૂર કરવામાં આવ્યું હતું અને તેને ફરિયાદ (એક્ઝિબિટ–૭૯) તરીકે ગણવામાં આવી હતી, જે આઈપીસીની કલમ ૩૦૨,૧૨૦બી અને ૩૨૩ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે ૨૦૧૧ના સીઆર નંબર ૧૪૧ તરીકે નોંધવામાં આવી હતી. ઔપચારિક એફ. આઇ. આર. એસ. એન. ઘોરી, પીએસઆઈ (પીડબ્લ્યુ–૧૭) ની જુબાની દરમિયાન પ્રદર્શિત કરવામાં આવી હતી, જેમણે જણાવ્યું હતું કે ૪ મે, ૨૦૧૧ના રોજ આનંદ નગરના સરદાર બાગ પોલીસ સ્ટેશનમાં પોલીસ સબ–ઇન્સ્પેક્ટર (પીએસઆઇ)

તરીકે ફરજ બજાવતી વખતે તેમને માહિતી મળી હતી કે ભાલેજ રોડ પર શાહ પેટ્રોલ પંપ નજીક લગભગ ૮ વાગ્યે ત્રણ વ્યક્તિઓએ મોહમ્મદ સોહેલ (મૃતક) ને ઈજા પહોંચાડી હતી:૦૦ પીએમ.તેમને જાણ કરવામાં આવી હતી કે ઈજાગ્રસ્તોને પહેલા એક ઓટોરિક્ષામાં આનંદની નગર પાલિકા હોસ્પિટલમાં લઈ જવામાં આવ્યા હતા અને ત્યાંથી ઈજાગ્રસ્તોના પિતા તેમને વધુ સારવાર માટે તેમની વાનમાં કરમસદની કૃષ્ણા મેડિકલ હોસ્પિટલમાં લઈ ગયા હતા.આ પછી, પીએસઆઈ (પીડબ્લ્યુ–૧૭) કરમસદની શ્રી ક્રિષ્ના મેડિકલ હોસ્પિટલ ગયા જ્યાં તેઓ પ્રથમ માહિતી આપનાર મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ને મળ્યા, જેમણે ફરિયાદ તરીકે તૈયાર કરવામાં આવેલી ઘટનાની વિગતો વર્ણવી હતી.સાક્ષીએ ફરિયાદ પર પ્રદર્શન પી–૭૯ ચિહ્નિત કર્યું અને તેના પર તેની સહી સાબિત કરી.

૨૭. ફરિયાદ (એક્ઝિબિટ પી–૭૯) સાક્ષી કે. એન. વાઘેલા, હેડ કોન્સ્ટેબલ (પીડબ્લ્યુ–૧૬) દ્વારા ઔપચારિક એફઆઈઆર તરીકે નોંધવામાં આવી હતી, જેમણે જુબાની આપી હતી કે તેઓ છેલ્લા ચાર વર્ષથી આનંદ ટાઉન પોલીસ સ્ટેશનમાં હેડ કોન્સ્ટેબલ તરીકે ફરજ બજાવી રહ્યા હતા.તેઓ ૪ મે, ૨૦૧૧ના રોજ ફરજ પર હાજર હતા.ફરિયાદી મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) એ મોહમ્મદફરુક @પલક અને અન્યો સામે એસ. એન. ઘોરી, પીએસઆઈ (પીડબ્લ્યુ–૧૭) ને ૧૧ વાગ્યે ફરિયાદ નોંધાવી હતી:૩૦ પીએમ.આ ફરિયાદ આનંદ ટાઉન પોલીસ સ્ટેશનમાં મોકલવામાં આવી હતી અને તે મુજબ, સીઆર નંબર ૧૪૧/૨૦૧૧ નોંધવામાં આવી હતી, અને તપાસ પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર

(પીડબ્લ્યુ–૧૮) ધનંજય સિંહ વાઘેલા ને સોંપવામાં આવી હતી.આનંદ ટાઉન પોલીસ સ્ટેશનની સ્ટેશન ડાયરી એક્ઝિબિટ પી–૯૭ તરીકે સાબિત થઈ હતી, જેમાં એફ. આઇ. આર. નોંધવાની હકીકત નોંધવામાં આવી છે.સાક્ષીએ એમ પણ જણાવ્યું હતું કે ડૉ. વરુણ પટેલ, શ્રી કૃષ્ના મેડિકલ હોસ્પિટલ, કરમસદ દ્વારા મોકલવામાં આવેલી ટેલિફોનિક વર્ધી પણ સ્ટેશન ડાયરીમાં દાખલ કરવામાં આવી હતી, જેના પર સાક્ષી (પીડબ્લ્યુ–૧૬) તેમજ એસ. એન. ઘોરી, પીએસઆઈ (પીડબ્લ્યુ–૧૭) એ હસ્તાક્ષર કર્યા હતા.ઉપરોક્ત વર્ધી ૧૦ વાગ્યે તૈયાર કરવામાં આવી હતી:૦૦ જ્યારે કે, પોલીસ સ્ટેશનમાં ૧૧ વાગ્યે ફરિયાદ મળી હતી:૩૦ પીએમ.

૨૮. મોહમ્મદ આરિફ મેમન, પ્રથમ માહિતી આપનાર (પીડબ્લ્યુ–૧૧), કે. એન. વાઘેલા, હેડ કોન્સ્ટેબલ (પીડબ્લ્યુ–૧૬) અને એસ. એન. ઘોરી, પીએસઆઈ (પીડબ્લ્યુ–૧૭) ના પુરાવાના સૂક્ષ્મ મૂલ્યાંકન પર કેટલીક ખૂબ જ નોંધપાત્ર અસંગતતાઓ સામે આવે છે.જ્યારે મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧), પ્રથમ માહિતી આપનારએ સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું હતું કે તેણે ફરિયાદનો મુસદ્દો તૈયાર કર્યો હતો અને તેને આનંદ ટાઉન પોલીસ સ્ટેશનમાં રજૂ કરી હતી, પરંતુ તેનાથી સંપૂર્ણ વિરોધાભાસમાં, એસ. એન. ઘોરી, પીએસઆઈ (પીડબ્લ્યુ–૧૭) એ જણાવ્યું હતું કે ફરિયાદ પ્રથમ માહિતી આપનાર, મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ના મૌખિક નિવેદનના આધારે નોંધવામાં આવી હતી, જેને તેણે કૃષ્ણા મેડિકલ હોસ્પિટલ, કરમસદ ખાતે લેખિતમાં લીધી હતી.ફરિયાદ (એક્ઝિબિટ પી–૭૯) ના કાળજીપૂર્વક અવલોકન પર, જે પછીથી

એફ. આઈ. આર. તરીકે નોંધવામાં આવી, તે સ્પષ્ટ છે કે તે પછી રેકોર્ડિંગના કોઈ સમયનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો નથી.અન્ય એક ખૂબ જ સુસંગત હકીકત જે ફરિયાદ/એફ. આઈ. આર. માંથી સ્પષ્ટ થાય છે તે એ છે કે જે તારીખે અને સમયે ઉપરોક્ત એફ. આઈ. આર. સંબંધિત અદાલતમાં પહોંચી તે અંગે કોઈ સમર્થન નથી.મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ની જુબાનીના હાઈલાઈટ કરેલા અંશો (ઉપરોક્ત) અનુસાર, પોલીસ સ્ટેશનમાં તેમના દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી વાસ્તવિક ફરિયાદને અટકાવી દેવામાં આવી હોવાનું જણાય છે અને એ માનવા માટે સાચા કારણો છે કે એફ. આઈ. આર. એ તપાસ પછીનો દસ્તાવેજ છે.

૨૯. આ અદાલતે **એ. પી. રાજ્ય વિ.પુનતી રામુલુ અને અન્યો**[4] ના કેસમાં એ જણાવ્યું હતું કે જ્યારે પોલીસ અધિકારી ઈરાદાપૂર્વક ગુનાહિત ગુના વિશેની માહિતી પ્રાપ્ત કરવા પર એફ. આઈ. આર. નોંધતા નથી અને યોગ્ય ચર્ચા, પરામર્શ અને ચર્ચા પછી સ્થળ પર પહોંચ્યા પછી એફ. આઈ. આર. તૈયાર કરવામાં આવે છે, ત્યારે આવી ફરિયાદને એફ. આઈ. આર. તરીકે ગણી શકાય નહીં અને તે કેસની તપાસ દરમિયાન કરવામાં આવેલ નિવેદન હશે અને તેને કલમ ૧૬૨ સીઆરપીસી દ્વારા ફટકારવામાં આવશે. આ સંબંધમાં ચુકાદાના સંબંધિત પેરાસ નીચે પુનઃઉત્પાદિત કરવામાં આવ્યા છેઃ–

> "પ. પી. ડબલ્યુ. ૨૨, સર્કલ ઈન્સ્પેક્ટરના પુરાવા અનુસાર, તેમને પોલીસ કોન્સ્ટેબલ નંબર ૧૨૭૮ પાસેથી ઘટનાની માહિતી મળી હતી, જે 'બંદોબસ્ત' ફરજ પર હતા.ઘટનાની માહિતી મળતાં જ પીડબ્લ્યુ ૨૨

4**૧૯૯૪ પૂરક (૧) એસ. સી. સી. ૫૯૦**

ઘટનાના ગામ માટે રવાના થઈ ગઈ હતી અને કેસની તપાસ શરૂ કરી હતી.તપાસ હાથ ધરવા માટે ગામમાં જતા પહેલા, પીડબ્લ્યુ ૨ દ્વારા તેના પુરાવામાં સ્વીકારવામાં આવે છે કે તેણે દૈનિક ડાયરીમાં અથવા સામાન્ય ડાયરીમાં કોન્સ્ટેબલ ૧૨૭૮ દ્વારા આપવામાં આવેલી માહિતી વિશે કોઈ એન્ટ્રી કરી ન હતી, જે તેને માહિતી આપનાર પ્રથમ વ્યક્તિ હતા, જેના આધારે તે સ્થળ પર આગળ વધ્યો હતો અને તપાસમાં હાથ ધર્યો હતો.જ્યારે પીડબ્લ્યુ ૧ ગામમાં લેખિત ફરિયાદ સાથે પોલીસ સ્ટેશનમાંથી પરત ફર્યો ત્યારે જ સર્કલ ઇન્સ્પેક્ટર, પીડબ્લ્યુ ૨૨ દ્વારા કેસની તપાસ દરમિયાન લગભગ ૧૨.૩૦ બપોરે, એફ. આઇ. આર., ભૂતપૂર્વ તરીકે નોંધવામાં આવી હતી. પી–૧.અમારા મતે, ફરિયાદ, ભૂતપૂર્વ. પી–૧ ને આ કેસમાં એફ. આઇ. આર. તરીકે ગણી શકાય નહીં કારણ કે તે ચોક્કસપણે કેસની તપાસ દરમિયાન આપવામાં આવેલું નિવેદન હશે અને કલમ ૧૬૨ સીઆરપીસી દ્વારા ફટકારવામાં આવશે. હકીકતમાં ઉચ્ચ અદાલતે તેની અસર માટે એક સ્પષ્ટ તારણ નોંધ્યું હતું. પી–૧ નરસરાવપેટ ખાતે તૈયાર કરવામાં આવ્યું ન હતું અને તે "યોગ્ય વિચાર–વિમર્શ પછી પામૈદીપાડુ ખાતે જ અસ્તિત્વમાં લાવવામાં આવ્યું હતું".એકવાર આપણને ખબર પડે કે તપાસ અધિકારી આ કેસની જેમ જ ગુનાહિત ગુનાની માહિતીની પ્રાપ્તિ પર પ્રથમ માહિતી અહેવાલ નોંધવામાં ઇરાદાપૂર્વક નિષ્ફળ ગયો છે અને યોગ્ય ચર્ચા–વિચારણા, પરામર્શ અને ચર્ચા પછી સ્થળ પર પહોંચ્યા પછી પ્રથમ માહિતી અહેવાલ તૈયાર કર્યો

છે, ત્યારે નિષ્કર્ષ અનિવાર્ય બની જાય છે કે તપાસ દૂષિત છે અને તેથી, આવી દૂષિત તપાસ પર આધાર રાખવો અસુરક્ષિત રહેશે, કારણ કે કોઈને ખબર નહીં હોય કે પોલીસ અધિકારી પુરાવા બનાવવાનું અને ખોટા સંકેતો બનાવવાનું ક્યાં બંધ કરી દેશે.જો કે અમે સંમત છીએ કે માત્ર સાક્ષીઓ પીડબ્લ્યુ ૩ અને પીડબ્લ્યુ ૪, મૃતકના બાળકો અથવા પીડબ્લ્યુ ૧ અને પીડબ્લ્યુ ૨ ના બાળકો કે જેઓ મૃતક સાથે પણ સંબંધિત છે, તેમનો સંબંધ તેમની જુબાનીને નકારી કાઢવા માટે પૂરતો નથી અને પુરાવાઓનો સંબંધ અથવા પક્ષપાતી સ્વભાવ અદાલતને પુરાવાની વધુ કાળજીપૂર્વક તપાસ કરવા માટે તેના રક્ષક પર મૂકે છે, અમે શોધી કાઢીએ છીએ કે આ કિસ્સામાં જ્યારે તપાસની પ્રામાણિકતા પર સફળતાપૂર્વક હુમલો કરવામાં આવ્યો હોય, ત્યારે આ સાક્ષીઓની જુબાની પર આધાર રાખવો સલામત રહેશે નહીં. આ કેસમાં અભાવ જોવા મળ્યો હતો.(ભાર પૂર્વક)

૩૦. આ સંબંધમાં, અમને **બાબુ સાહેબગૌડા રુદ્રગૌડર અને અન્યો વિરુદ્ધ કર્ણાટક રાજ્ય**[5] ના કેસમાં આ અદાલતના તાજેતરના ચુકાદાથી પણ ફાયદો થયો છે, જેનો સંબંધિત ભાગ નીચે મુજબ છેઃ–

"૪૭. દેખીતી રીતે, આમ, મૃતકના નજીકના સંબંધીઓ ૧૯મી સપ્ટેમ્બરના અંતમાં જ પોલીસ સ્ટેશન ગયા હતા.જો આ કથન સાચું હોત, તો સ્વાભાવિક રીતે, આ વ્યક્તિઓ આ ઘટના વિશે પોલીસને જણાવવા માટે બંધાયેલા હતા અને તેમના નિવેદનો/જે સંભવતઃ હત્યાના મૃત્યુની ઘટના વિશે હશે, જો એફ. આઈ. આર. તરીકે ગણવામાં

5**૨૦૨૪ ૫ એસ.સી.આર. ૧૭૪ઃ ૨૦૨૪ ઓનલાઈન એસસી ૫૬૧**

ન આવી હોત તો પોલીસ સ્ટેશનના દૈનિક ડેરીમાં ફરજિયાતપણે દાખલ કરવામાં આવ્યા હોત. જો કે, મૃતકના સંબંધીઓ દ્વારા પોલીસ સ્ટેશનમાં કહેવાતી મુલાકાતને અનુરૂપ પોલીસ સ્ટેશનની દૈનિક ડાયરી અથવા રોઝનામચા એન્ટ્રી રેકોર્ડ પર લાવવામાં આવી ન હતી, જે એફ. આઇ. આર. (પ્રદર્શન પી–૧૦) ની વાસ્તવિકતા પર ગંભીર શંકા પેદા કરે છે.ફરિયાદી (પીડબ્લ્યુ–૧) એ ક્રોસ એક્ઝામિનેશનમાં સ્વીકાર્યું હતું કે પૌજાદાર તેના ઘરે આવ્યો હતો અને તેણે તે અધિકારીને આ ઘટના સંભળાવી હતી જેણે તે જ લખ્યું હતું અને ત્યારબાદ, ફરિયાદીએ પૌજાદાર દ્વારા લખાયેલા લખાણ પર તેની સહીઓ જોડી હતી.જોકે, એએસઆઈ તિકોટા પોલીસ સ્ટેશન (પીડબ્લ્યુ–૧૮) એ શપથ લઈને જુબાની આપી હતી કે ફરિયાદી (પીડબ્લ્યુ–૧) પોલીસ સ્ટેશનમાં આવ્યો હતો અને લેખિત અહેવાલ રજૂ કર્યો હતો જેને ઘટનાની ફરિયાદ તરીકે લેવામાં આવ્યો હતો.તેમણે અહેવાલ દાખલ કરતા પહેલા ફરિયાદીના ઘરે કોઈ ફરિયાદ નોંધવામાં આવી હોય તે વિશે કંઈ જણાવ્યું ન હતું.આમ, આ મહત્વપૂર્ણ પાસા પર ગંભીર વિરોધાભાસ છે કે શું ફરિયાદી (પીડબ્લ્યુ–૧) દ્વારા લેખિત ફરિયાદના રૂપમાં અહેવાલ રજૂ કરવામાં આવ્યો હતો કે કેમ અથવા ફરિયાદી (પીડબ્લ્યુ–૧) નું મૌખિક નિવેદન પોલીસ અધિકારીઓ દ્વારા તેના ઘરે નોંધવામાં આવ્યું હતું કે કેમ જે એફ. આઇ. આર. (પ્રદર્શન પી–૧૦) ની નોંધણી તરફ દોરી ગયું હતું.આ હકીકતોની પૃષ્ઠભૂમિમાં પોલીસ સ્ટેશનમાં જાળવવામાં આવતી દૈનિક ડેરીનું

ઉત્પાદન ન કરવું ખૂબ જ મહત્વપૂર્ણ છે.દેખીતી રીતે આમ, એફ. આઇ. આર. (એક્ઝિબિટ પી–૧૦) એ તપાસ પછીનો દસ્તાવેજ છે અને આત્મવિશ્વાસને પ્રેરિત કરતું નથી.(ભાર પૂર્વક)

૩૧. ફરિયાદી પક્ષના સાક્ષીઓના પુરાવાઓમાં ઉપરોક્ત તમામ નોંધાયેલી વિસંગતતાઓ અને વિરોધાભાસ ઉપરાંત, આ અદાલતે ડિમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) ની જુબાની વિશે જાગૃત રહેવું પડશે, જેમણે સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે કે જ્યારે તેઓ ગુનાના સ્થળે પહોંચ્યા ત્યારે તેમણે માત્ર ઘાયલોને રસ્તા પર પડેલા જોયા હતા અને ત્રણ હુમલાખોરો મોહમ્મદ સોહેલ તરફ તીક્ષ્ણ હથિયારો લહેરાવતા હતા અને લગભગ ચાર મિનિટ પછી, કેટલાક અન્ય લોકો ત્યાં આવ્યા હતા.આમ, ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) નો પુરાવો ગુનાના સ્થળે પ્રથમ માહિતી આપનાર મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ની હાજરીને શંકાસ્પદ બનાવે છે.

૩૨. જો પ્રથમ માહિતી આપનાર મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ના દાવામાં થોડું સત્ય હોત કે તે તે સમયે ઘટનાનો નજરે જોનાર સાક્ષી હતો, તો તેણે સ્થળ પર હાજર પોલીસ કોન્સ્ટેબલ, ડેમિસ્ટાલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) ને તેની વિગતો કેમ જાહેર ન કરી તેનું કોઈ કારણ નહોતું.કોઈ પણ સમજદાર વ્યક્તિની સ્વાભાવિક પ્રતિક્રિયા એ હશે કે તે ઘટના સ્થળે હાજર પોલીસકર્મીને ઘટનાની ફરિયાદ કરશે.

૩૩. વધુમાં, પોલીસ કોન્સ્ટેબલ, ડેમિસ્ટલકુમારે (પીડબ્લ્યુ–૧૨) જણાવ્યું હતું કે ઘાયલોને રિક્ષામાં મૂકતા તેમને લોહીના ડાઘા પડ્યા હતા.બીજી તરફ, પ્રથમ

માહિતી આપનાર મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) એ સ્વીકાર્યું હતું કે જ્યારે ઈજાગ્રસ્તોને રિક્ષાની અંદર મૂકવામાં આવ્યા હતા ત્યારે તેના હાથ પર કે કપડાં પર લોહીના કોઈ ડાઘા નહોતા.તેના બદલે, તેમણે સ્વીકાર્યું ન હતું કે ડેમિસ્ટલકુમારે (પીડબ્લ્યુ–૧૨) પણ પીડિતાને રિક્ષામાં બેસાડવામાં મદદ કરી હતી.જો પ્રથમ માહિતી આપનાર મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ના નિવેદનમાં થોડુંક સત્ય હોત કે તેણે તેના પિતરાઇ ભાઇ મોહમ્મદ સોહેલ (મૃતક) પર હુમલો થતો જોયો હતો અને તેણે ઘાયલોને ઉઠાવીને રિક્ષામાં મૂકવામાં મદદ કરી હતી, તો તે અશક્ય છે કે તેને મોહમ્મદ સોહેલને થયેલી અનેક તીક્ષ્ણ હથિયારોની ઈજાઓમાંથી બહાર નીકળતા લોહીના ડાઘ ન મળ્યા હોત.ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) ના જણાવ્યા અનુસાર, જ્યારે તે ઘટના સ્થળે પહોંચ્યો ત્યારે પીડિતા જમીન પર પડેલી હતી અને તેની નજીક હુમલાખોરો સિવાય બીજું કોઈ દેખાતું ન હતું.આમ, પ્રથમ માહિતી આપનાર, મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) એ તેના પોતાના પિતરાઈ ભાઈને ત્યજી દીધો હોવાનું જણાય છે, જે ગંભીર રીતે ઘાયલ હાલતમાં રસ્તા પર પડેલો હતો, જે ઘટના બની ત્યારે સ્થળ પર તેની હાજરી અંગે વધુ શંકા પેદા કરે છે.

૩૪. પ્રથમ માહિતી આપનાર, મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) એ એમ પણ જણાવ્યું હતું કે આરોપી–અપીલકર્તા દ્વારા મોહમ્મદ સોહેલ પર તીક્ષ્ણ હથિયારોથી હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો અને તે જમીન પર પડી ગયો હતો, ત્યારબાદ મહેબૂબ અબ્દુલ રહેમાન મેમન અને ઈરફાનભાઈ મેમન નામના બે વ્યક્તિઓ પણ સ્થળ પર આવ્યા હતા.ફરિયાદી અને ઈરફાનભાઈ મેમન

મોહમ્મદ સોહેલને સારવાર માટે નગર પાલિકા હોસ્પિટલમાં લઈ ગયા હતા.કથિત મહેબૂબ મેમન અને ઈરફાનભાઈ મેમનની ફરિયાદી પક્ષ દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી ન હતી, તેમ છતાં તેઓ વાર્તાનું સાચું ચિત્ર રજૂ કરવા માટે મોટાભાગના ભૌતિક સાક્ષી હતા, જે ફરિયાદી પક્ષના કેસની સત્યતા પર વધુ શંકા પેદા કરે છે.

૩૫. પ્રથમ માહિતી આપનાર (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ના ઉપરોક્ત સંસ્કરણના સંપૂર્ણ વિરોધાભાસમાં, ડેમિસ્ટલકુમારે (પીડબ્લ્યુ–૧૨) જણાવ્યું હતું કે તેણે માત્ર એક જ વ્યક્તિને રિક્ષામાં ઘાયલોને લઈ જતા જોયો હતો.આમ, મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) દ્વારા કરવામાં આવેલ દાવો કે તે અને ઈરફાનભાઈ મેમન બંને મોહમ્મદ સોહેલને હોસ્પિટલમાં લઈ ગયા હતા, તે સ્વતંત્ર સાક્ષી ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) દ્વારા વિરોધાભાસી છે.પ્રથમ માહિતી આપનાર, મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) એ એમ પણ જણાવ્યું હતું કે તેણે આનંદ ટાઉન પોલીસ સ્ટેશનમાં ફરિયાદ નોંધાવી હતી, જે હકીકત કે. એન. વાઘેલા, હેડ કોન્સ્ટેબલ (પીડબ્લ્યુ–૧૬) અને એસ. એન. ઘોરી, પીએસઆઈ (પીડબ્લ્યુ–૧૭) ના પુરાવા દ્વારા પણ વિરોધાભાસી છે.

૩૬. પ્રથમ માહિતી આપનાર, મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) એ તેની ક્રોસ–એક્ઝામિનેશનમાં સ્વીકાર્યું હતું કે મોહમ્મદ સોહેલના પિતા ઈકબાલભાઈ, સિકંદર અબ્દુલ કરીમ ચોક્સી, મુનાફભાઈ ફારૂકભાઈ મેમન અને મુસ્તાક મોહમ્મદ સિદ્દીક મેમન કરમસદની કૃષ્ણા મેડિકલ હોસ્પિટલમાં પહોંચ્યા પછી, ત્યાં એકત્ર થયેલા બધાની હાજરીમાં આ ઘટના અંગે ચર્ચા કરવામાં આવી હતી.જ્યારે તેઓ કરમસદની કૃષ્ણા મેડિકલ હોસ્પિટલમાં પહોંચ્યા ત્યારે તેમણે

મૃતકને થયેલી ઈજાઓ જોઇ હતી.ઉપર કરવામાં આવેલી ચર્ચાની પૃષ્ઠભૂમિમાં, આ અસંગતતાઓ, નાની હોવા છતાં, ગુનાના સ્થળે પ્રથમ માહિતી આપનાર મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ની હાજરી અંગે કોર્ટના મનમાં સર્જાયેલી શંકાને મજબૂત કરે છે.આમ, આરોપી અપીલકર્તાઓ માટે વિદ્વાન વકીલ દ્વારા રજૂ કરાયેલી દલીલ કે ફરિયાદી પક્ષના સ્ટાર સાક્ષી મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ગુનાના સ્થળે હાજર ન હતા તે સ્વીકારને પાત્ર છે.

૩૭. અન્ય એક મહત્વપૂર્ણ પાસું જે (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ની ક્રોસ–એક્ઝામિનેશનમાં બહાર આવ્યું હતું તે એ છે કે મૃતક પેટ્રોલ પંપ પર ઇંધણ લેવા ગયો હતો તે હકીકત તેમાંથી માત્ર બે અને એક મહેબૂબ અબ્દુલ રહેમાન મેમનને જ ખબર હતી.આ પૃષ્ઠભૂમિમાં, તે ખૂબ જ અસંભવિત છે કે આરોપી વ્યક્તિઓને અગાઉથી ખબર હોત કે મોહમ્મદ સોહેલ તે ચોક્કસ ક્ષણે પેટ્રોલ પંપ પર ઉપલબ્ધ હશે અને તેમને સાથે મળીને કાવતરું કરવા માટે સમય અને તક મળી હતી અને પેટ્રોલ પંપ પર તેની હાજરીનો ફાયદો ઉઠાવીને પીડિતા પર હુમલો કરવા માટે વ્યાપક તૈયારીઓ કરી હતી.આમ, અમારું માનવું છે કે પ્રથમ માહિતી આપનાર, ફરિયાદી પક્ષના સ્ટાર સાક્ષી મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ની જુબાની વિશ્વસનીય અને વિશ્વસનીય નથી કારણ કે તે અસંખ્ય ભૌતિક તથ્યો અને સંજોગો દ્વારા ભૌતિક પાસાઓ પર વિરોધાભાસી છે જેની આપણે ઉપર ચર્ચા કરી છે.પ્રથમ માહિતી આપનાર મોહમ્મદ આરિફ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૧) ની જુબાનીને નકારી કાઢવા સિવાય કોઈ વિકલ્પ નથી.

૩૮. આ ઘટનાના અન્ય સાક્ષી જેની ફરિયાદી પક્ષ વતી પૂછપરછ કરવામાં આવી હતી તે પોલીસ કોન્સ્ટેબલ, ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) હતા.અમે પહેલાથી જ તેના પુરાવાઓની ચર્ચા કરી છે અને સાક્ષી દ્વારા કટોકટીમાં પ્રથમ વખત આરોપી–અપીલકર્તાને ઓળખવાના પ્રયાસ પર શંકા વ્યક્ત કરી છે.આથી, પોલીસ કોન્સ્ટેબલ, ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) ની જુબાની પણ આરોપી–અપીલકર્તાને ગુના સાથે જોડવામાં ફરિયાદી પક્ષને મદદ કરતી નથી.

૩૯. જ્યાં સુધી મુસ્તાક (પીડબ્લ્યુ–૧૩) ની વાત છે, જેને આ ઘટનાનો પ્રત્યક્ષદર્શી માનવામાં આવ્યો હતો અને જેની જુબાની પર ટ્રાયલ કોર્ટ તેમજ હાઈકોર્ટ દ્વારા ભરોસો કરવામાં આવ્યો હતો, તે કહેવા માટે પૂરતું છે કે રેકોર્ડ પર પૂરતા સંજોગો છે જે સાક્ષીના દાવાને નકારી કાઢે છે કે તેણે મૃતક પર કથિત હુમલો થતો જોયો હતો.પ્રથમ, મુસ્તાક (પીડબ્લ્યુ–૧૩) નું નામ એફ. આઈ. આર. (એક્ઝિબિટ પી–૭૯) માં ઘટનાના સાક્ષી તરીકે નથી.વધુમાં, જ્યારે તેની કલમ ૧૬૧ સીઆરપીસી હેઠળ તપાસ કરવામાં આવી ત્યારે તેણે સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું હતું કે તે તેના ઘરે હતો અને ઘટનાની માહિતી તેને મૃતકના પિતા મોહમ્મદ ઈકબાલ મેમન (પીડબ્લ્યુ–૧૪) દ્વારા આપવામાં આવી હતી.આ પૃષ્ઠભૂમિમાં, જ્યારે સાક્ષીનો ક્રોસ–એક્ઝામિનેશન દરમિયાન સામનો કરવામાં આવ્યો હતો, ત્યારે તે ગંભીર સુધારાને સમજાવી શક્યો ન હતો.આમ, અમને એવું માનવા માટે કોઈ ખચકાટ નથી કે, મુસ્તાક (પીડબ્લ્યુ–૧૩) ને આ

ઘટનાના સાક્ષી તરીકે ખોટી રીતે દર્શાવવામાં આવ્યો હતો અને તેની જુબાની પર ભરોસો કરી શકાતો નથી.

૪૦. ટ્રાયલ કોર્ટ તેમજ ઉચ્ચ અદાલતે આરોપીઓના ઈજાના અહેવાલો તૈયાર કરતી વખતે તબીબી અધિકારી ડૉ. અરવિંદભાઈ (પીડબ્લ્યુ–૨) દ્વારા નોંધાયેલા આરોપી અપીલકર્તાઓ મોહમ્મદફરુક @પલક સફીભાઈ મેમન અને અમીન @લાલોના કબૂલાત પર વ્યાપક આધાર રાખ્યો હતો.

૪૧. અમે શોધી કાઢ્યું છે કે આ કહેવાતા કબૂલાત પુરાવાઓમાં દેખીતી રીતે અસ્વીકાર્ય છે કારણ કે આરોપી વ્યક્તિઓને વર્તમાન કેસમાં ધરપકડ કર્યા પછી પોલીસ અધિકારીઓ દ્વારા હોસ્પિટલમાં રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા.જેમ કે, તબીબી અધિકારી ડૉ. અરવિંદભાઈ (પીડબ્લ્યુ–૨) દ્વારા મોહમ્મદફરુક @પલક અને અમીન @લાલોના ઈજાના અહેવાલોમાં કરવામાં આવેલી નોંધોને ભારતીય પુરાવા અધિનિયમ , ૧૮૭૨ની કલમ ૨૬ દ્વારા સ્પષ્ટપણે અસર થશે (ત્યારબાદ તેને 'પુરાવા અધિનિયમ ' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે).પરિણામે, અમે પુરાવા અધિનિયમ ની કલમ ૨૧ હેઠળ સંબંધિત પુરાવાના ગુનાહિત ટુકડાઓ તરીકે આરોપીના ઉપરોક્ત સ્વીકારને સ્વીકારવા માટે તૈયાર નથી. આરોપીના કહેવા પર ઘટના સ્થળની ઓળખ સંબંધિત સંજોગો પણ અસ્વીકાર્ય છે કારણ કે ગુનાનું દ્રશ્ય પોલીસને પહેલેથી જ જાણીતું હતું અને ખુલાસા નિવેદનોના અનુસરણમાં કોઈ નવી હકીકત મળી ન હતી.

૪૨. ટ્રાયલ કોર્ટ તેમજ ઉચ્ચ અદાલતે એફ. એસ. એલ. અહેવાલો (એક્ઝિબિટ્સ <આઇ. ડી. ૧>) પર ભારે આધાર રાખ્યો હતો કે ગુનાના

હથિયારો પર મળેલા લોહીના જૂથે આરોપીઓને ગુના માટે દોષિત ઠેરવ્યા કારણ કે તે મૃતકના લોહીના જૂથ સાથે મેળ ખાય છે.આ સંબંધમાં, તે કહેવું પૂરતું છે કે ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) દ્વારા ઘટના સ્થળેથી ઉઠાવવામાં આવેલા બે હથિયારો આનંદ ટાઉન પોલીસ સ્ટેશનમાં લગભગ ૨ વાગ્યે ઔપચારિક રીતે જમા કરવામાં આવ્યા હતા:૩૦ હું ૫ મી મે, ૨૦૧૧ ના રોજ છું.ટ્રાયલમાં માત્ર એક પંચ મોહમ્મદ હુસૈન (પીડબ્લ્યુ–૫) ની તપાસ કરવામાં આવી હતી.જમા પંચનામા (પ્રદર્શન–૩૮) માં નોંધવામાં આવ્યું છે કે મૃતકને ખંજર, ગુપ્તી અને છરીથી જીવલેણ પ્રહારો કરનારા ત્રણ આરોપીઓએ તેમના હથિયારો બગીચાની નજીક ફેંકી દીધા હતા અને ગુનાના સ્થળેથી ભાગી ગયા હતા અને પોલીસ કર્મચારીઓ તમામ હથિયારો પોલીસ સ્ટેશનમાં લાવ્યા હતા.જો કે, પંચનામા (એક્ઝિબિટ પી–૩૮) પર પોલીસ કોન્સ્ટેબલ, ડેમિસ્ટલકુમાર (પીડબ્લ્યુ–૧૨) ની સહીઓ નથી, જેમણે સ્વીકાર્યું હતું કે ગુનાના સ્થળેથી શસ્ત્રો એકત્રિત કર્યા હતા અને તેમને પોલીસ સ્ટેશનમાં રજૂ કર્યા હતા.આમ, જમા પંચનામા (પ્રદર્શન પી–૩૮) ને કોઈ માન્યતા આપી શકાતી નથી કારણ કે તે સાક્ષી દ્વારા પ્રમાણિત ન થવાની ખામીથી પીડાય છે જેણે ખરેખર પોલીસ સ્ટેશનમાં શસ્ત્રો રજૂ કર્યા હતા.વધુમાં, આપણે વધુ નોંધ લઈ શકીએ કે પોલીસ સ્ટેશનમાં હથિયારો જમા કરાવનાર પોલીસ કોન્સ્ટેબલ ડેમિસ્ટલકુમારે (પીડબ્લ્યુ–૧૨) પોતાના પુરાવામાં જણાવ્યું ન હતું કે તેણે કોને છરી આપી હતી અને જે ગુપ્તીને તેણે ગુનાના સ્થળેથી ઉપાડી હતી.આ હથિયારો જમા પંચનામા (પ્રદર્શન–૩૮) દ્વારા જમા કરવામાં આવ્યા હતા જે સ્વીકાર્ય રીતે ૨ વાગ્યે તૈયાર કરવામાં આવ્યા હતા:૩૦ હું છું.જો કે,

પોલીસ કોન્સ્ટેબલ, ડેમિસ્ટલકુમારે (પીડબ્લ્યુ–૧૨) જણાવ્યું હતું કે તે લગભગ ૯ વાગ્યે પોલીસ સ્ટેશન પહોંચ્યો હતોઃ૧૫ સાંજે અને ત્યાં માત્ર ૨૦ મિનિટ રોકાયા.આ નબળાઈઓ શસ્ત્રોની જપ્તીની પ્રક્રિયા પર જ શંકા પેદા કરે છે.

૪૩. ટ્રાયલ કોર્ટ તેમજ ઉચ્ચ અદાલતે પ્રત્યક્ષદર્શીઓના પુરાવાની પુષ્ટિ કરવા અને ગુના માટે અપીલકર્તાઓની દોષિતતા અંગે નિષ્કર્ષ કાઢવા માટે એફએસએલ અહેવાલો (આંક ૧૧૧–૧૧૫) પર ભારે આધાર રાખ્યો હતો.આપણે પુનરાવર્તન કરી શકીએ કે કહેવાતા સાક્ષીઓની જુબાનીને શંકાસ્પદ ગણાવીને તેને પહેલેથી જ નકારી કાઢવામાં આવી છે.આમ, એમ ધારીને પણ કે એફ. એસ. એલ. અહેવાલો (આંક ૧૧૧–૧૧૫) તારણ કાઢે છે કે આરોપીના કહેવા પર મળી આવેલા હથિયારો પર મળેલું લોહીનું જૂથ મૃતકના લોહીના જૂથ સાથે મેળ ખાય છે, અલગતામાં આ સંજોગો, પૂરતા પ્રમાણમાં ગણી શકાય નહીં જેથી આરોપીને ગુના સાથે જોડી શકાય.આ સંબંધમાં, **મુસ્તકીમ ઉર્ફે સિરાજુદ્દીન વિરુદ્ધ રાજસ્થાન રાજ્ય**[6] ના ચુકાદા પર આધાર રાખી શકાય છે, જેમાં આ અદાલતે ચુકાદો આપ્યો હતો કે લોહીથી ખરડાયેલા હથિયારની વસૂલાતનો એકમાત્ર સંજોગો દોષિત ઠેરવવાનો આધાર ન બની શકે, સિવાય કે તે આરોપી દ્વારા મૃતકની હત્યા સાથે જોડાયેલો હોય.સંબંધિત ભાગ અહીં નીચે કાઢવામાં આવ્યો છેઃ–

> "૧૯. મૃતકના કપડા પર મળેલું એબી રક્ત જૂથ પોતે અપીલકર્તાના અપરાધને સ્થાપિત કરતું નથી સિવાય કે તે અપીલકર્તાઓ દ્વારા મૃતકની હત્યા સાથે જોડાયેલું હોય.ફરિયાદી પક્ષ દ્વારા તપાસ કરાયેલા કોઈ પણ

6**(૨૦૧૧) ૯ એસ.સી.ાર. ૧૦૧ઃ (૨૦૧૧) ૧૧ એસસીસી ૭૨૪**

સાક્ષી આ હકીકતને સ્થાપિત કરી શક્યા ન હતા.મુસ્તકીમના કહેવા પર મળી આવેલી તલવાર પર મળેલું લોહી પરીક્ષણ માટે પૂરતું ન હતું કારણ કે તે પહેલેથી જ વિખેરાઈ ગયું હતું.કોઈપણ રીતે, નીચેના ફકરામાં વિસ્તૃત કારણોને લીધે, મૃતક પર મળેલા લોહીના નિશાન મળી આવેલા હથિયારો પર મળેલા લોહીના નિશાન સાથે મેળ ખાય છે તે હકીકત આપણને એ નિષ્કર્ષ પર પહોંચવા માટે સક્ષમ બનાવી શકતી નથી કે હત્યામાં તેનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હતો.(ભાર પૂર્વક)

૪૪. તપાસ અધિકારી (પીડબ્લ્યુ–૧૮) ની જુબાનીના અવલોકન પર, અમે આરોપી–અપીલકર્તા દ્વારા કરવામાં આવેલા ખુલાસા નિવેદનોના પાસા પર તેના પુરાવા શોધી કાઢીએ છીએ, જે વસૂલાતને સંપૂર્ણપણે બિનકાર્યક્ષમ અને અસ્વીકાર્ય બનાવે છે.સાક્ષીએ ખુલાસાના નિવેદનો આપતી વખતે આરોપી–અપીલકર્તા દ્વારા બોલાયેલા શબ્દો વિશે વિસ્તૃત માહિતી આપી ન હતી.

૪૫. સમગ્ર રેકોર્ડના ઝીણવટભર્યા વિશ્લેષણ પર, અમને એવું લાગતું નથી કે ફરિયાદી પક્ષે એવા કોઈ સાક્ષીની તપાસ કરી કે જેમણે પોલીસ સ્ટેશનમાં મુદ્દમલની વસ્તુઓ પ્રાપ્ત થઈ હતી અને તે એફએસએલ સુધી પહોંચી ત્યાં સુધી જપ્ત કરવામાં આવી હતી તે સમયથી જ લિંક પુરાવા/સુરક્ષિત કસ્ટડી વિશે જુબાની આપી હતી. તેથી, અન્યથા પણ, એફ. એસ. એલ. અહેવાલ (આંક–) મહત્ત્વહીન બની જાય છે.તપાસ અધિકારી (પીડબ્લ્યુ–૧૮) એ જુબાની આપી કે તેણે આરોપી વ્યક્તિઓની ધરપકડ કરી છે.ત્રણેય આરોપી–અપીલકર્તાઓ પાસેથી વિગતવાર તપાસ કરવામાં આવી હતી અને તેમના શરીર પર મળી

આવેલી ઈજાઓ માટે તેમની તપાસ કરવામાં આવી હતી.ત્યારબાદ, તમામ આરોપી–અપીલકર્તાઓએ ગુનાનું સ્થળ બતાવવાની તેમની ઈચ્છા વ્યક્ત કરી હતી અને ત્યારબાદ, પુરાવા અધિનિયમ ની કલમ ૨૭ મુજબ પંચનામા તૈયાર કરવામાં આવ્યો હતો.ઘટનાનું સ્થળ પોલીસને પણ જાણતું હોવાથી, આ ખુલાસો અપ્રસ્તુત છે.પંચ સાક્ષીઓની હાજરીમાં આરોપી–અપીલકર્તાના ઘરોની તપાસ હાથ ધરવામાં આવી હતી અને પંચનામા (પ્રદર્શન–૫૨) દ્વારા આરોપી મોહમ્મદફરુક @પલકના ઘરમાંથી એક મોટી છરી જપ્ત કરવામાં આવી હતી.

૪૬. આથી, અમારો દ્રઢ મત છે કે ન તો આરોપી દ્વારા કરવામાં આવેલા ખુલાસા નિવેદનો કાયદા અનુસાર સાબિત થયા હતા અને ન તો તે કોઈ શોધમાં પરિણમ્યા હતા જેને ગુનાહિત તરીકે સ્વીકારી શકાય કારણ કે ફરિયાદી પક્ષ દ્વારા જરૂરી કડી પુરાવા ક્યારેય રજૂ કરવામાં આવ્યા ન હતા જેથી તે સ્થાપિત કરી શકાય કે જપ્ત કરાયેલી વસ્તુઓ જપ્તીની તારીખથી એફએસએલ સુધી પહોંચે ત્યાં સુધી સ્વ–સુરક્ષિત સ્થિતિમાં રહી હતી.

૪૭. મોટા ભાગે, આ અદાલત ભારતના બંધારણની અનુચ્છેદ ૧૩૬ હેઠળ અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરતી વખતે નીચેની અદાલતો દ્વારા નોંધાયેલા સહવર્તી તારણોમાં દખલ કરશે નહીં.પરંતુ જ્યાં પુરાવાની યોગ્ય રીતે પ્રશંસા કરવામાં આવી નથી, ભૌતિક પાસાઓને અવગણવામાં આવ્યા છે અને તારણો વિકૃત છે, ત્યાં આ અદાલત ચોક્કસપણે નીચેની અદાલતોના તારણોમાં સમવર્તી હોવા છતાં દખલ કરશે.

૪૮. રેકોર્ડ પર ઉપલબ્ધ પુરાવાઓની એકંદર પ્રશંસા પર, અમારો માનવામાં આવતો અભિપ્રાય છે કે ફરિયાદી પક્ષ આરોપી અપીલકતા ઓના અપરાધને તમામ પ્રકારની શંકાની બહાર સ્થાપિત કરવામાં વિશ્વાસપાત્ર પુરાવા રજૂ કરવામાં નિષ્ફળ ગયો છે જેથી આરોપી અપીલકર્તાઓને ગુના માટે જવાબદાર ઠેરવી શકાય.આથી, ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધાયેલી આરોપી અપીલકર્તાઓની દોષિતતા અને ૧૩મી ઓક્ટોબર, ૨૦૧૪ના ચુકાદા અને આદેશ દ્વારા તેમને આપવામાં આવેલી સજા અને તે જ રીતે ગુજરાત હાઈકોર્ટની વિદ્વાન ખંડપીઠ આરોપી અપીલકર્તાઓ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલને નકારી કાઢેલા ૧૮મી ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૯ના ચુકાદાની પણ તપાસ કરવામાં આવતી નથી.અપીલકર્તાઓ શંકાનો લાભ આપીને નિર્દોષ જાહેર થવાને લાયક છે.

૪૯. પરિણામે, અપીલને મંજૂરી વાદગ્રસ્ત આવે છે અને ટ્રાયલ કોર્ટ અને હાઈકોર્ટ દ્વારા અનુક્રમે ૧૩મી ઓક્ટોબર, ૨૦૧૪ અને ૧૮મી ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૯ના રોજ પસાર કરાયેલા વિવાદિત ચુકાદાઓને રદ કરવામાં આવે છે અને રદ કરવામાં આવે છે.

૫૦. આરોપી અપીલકર્તાઓને આરોપોમાંથી મુક્ત કરવામાં આવે છે.આરોપી અપીલકર્તાઓ અલ્લારખા હબીબ મેમન અને અમીન ઉર્ફે લાલો આરિફભાઈ મેમન જામીન પર છે અને આત્મસમર્પણ કરવાની જરૂર નથી.તેમના જામીન બોન્ડ કાઢી નાખવામાં આવે છે.

૫૧. આરોપી–અપીલકર્તા મોહમ્મદફરુક @પલક સફીભાઈ મેમનને અન્ય કોઈ કેસમાં જરૂર ન પડે તો તાત્કાલિક મુક્ત કરવામાં આવશે.

૫૨. બાકી અરજીઓ, જો કોઈ હોય તો, તેનો નિકાલ કરવામાં આવશે.

કેસના પરિણામઃ અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવી છે.

દિવ્યા પાંડે દ્વારા હેડનોટ્સ તૈયાર કરાયેલ

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

==========

<u>અસ્વીકરણ</u>: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

<u>DISCLAIMER:</u> The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.